

II.

C.23336.

2/2/42

23336 II. C. 9

SVETE PESMI.

Nabral in zložil

Bl. Potočnik.

Popravljene, pomnožene, ene bukvice iz
dvojih,

četerfiga natisa.

V LJUBLJANI 1859.

V založbi pri J. Giontini.

V natis téh bukev so milostlivi Knez,
GOSPOD GOSPOD

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Škof, dovolili 6. dan Sušca 1845.

1W= D30004268

Jutrajna pesem.

(Iz nemškiga.)

— ∞ —

Prisvetil dan, zbežala noč,
Živim, radujem se,
Skazuje solnce božjo moč,
In kak dobrotljiv je.

Kdo nam počiti sladko da,
In kdo za nas skerbi?
Kdo nas utrudene krepča?
Kdo drug, o Bog, ko ti?

Ti hočeš, de se vidmo spet,
Veséle nas zbudiš,
Na novo blagosloviš svet,
Zvesto za nas skerbiš.

Od tebe zvirá vse, Gospod!
Ker vse je tvoja vlast,
Brez konca nam deliš dobrot,
Zato ti pojem čast.

Le v tvoji moči, Bog, živim,
Spustiti me ne smeš;
Dodeli mi, de rad storim,
Karkoli zapoveš.

Veselo spet na delo grem,
Veselje daje speh,
Le dobro de naj delam, vem,
In vedno čertim greh.

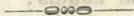
Človeka pred seboj imaš,
Naj, kamor hoče gré;
Serce njegovo vse poznaš,
Vse misli in željé.

Če sim pobožnosti udan,
Ravnam, živim lepo,
Me ljubiš, Bog, sim prav kristjan,
Me pekla vest ne bo.

Večerna.

(Iz nemškiga.)

Beži nam čas, mi tudi z njim,
Pretekkel dan je spet!
O blagor mi, če prav živim!
Ne bom se bal umret!

Kdor prav ravna in vse stori,
Kar Jezus zapové,
Ga vest pečéča ne teži,
Ga sanje ne strašé.

Sprašujem, Bog, se pred teboj,
Kolkrat sim dans grešil; —
Odpusti mi, Zveličar moj,
K si zame kri preлил.

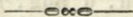
Kar dobriga nad sabo imam,
Mi ti, o Bog, daješ;
De duše grehu ne izdam,
Me ti obvaruješ.

Veliko sim prejel dobrot
Že spet današnji dan;
Zahvaljen bodi, o Gospod
Češen in povikšvan!

Obračat' prav mi daj pomoč,
Z darimi, ki jih prejmem,
De kadar pride zadnja noč,
Veselo umerjem.

Sveta maša.

Kyrie.

Pred Bogam pokleknimo,
Povzdignimo serce!
V nebesa zdaj pošljimo
Vse misli in želje:

Ta dar presvete maše
Sprejmi od nas, o Bog!
Naj zbríše grehe naše,
Nas var'je vsih nadlog.

Mi grešniki spoznamo,
Žalili smo Boga!
Oh, težko vest imamo,
Pokoja nam ne da!
Marija, vsi Svetniki!
Pomozhi prosimo vas!
Smo grešniki veliki —
O Kriste usmil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
Na zemlji mir ljudem,
K' je milost božja dala
Rešenje vsim stvarem.
Bog, hvalo ti pojemo,
Prišel si greh odvzet;
Ti slavo, čast dajemo,
Ker sam, o Bog, si svet.

Evangelium.

Bog sam nam oznanuje
V življenje srečno pot,
Tamoto razsvetljuje,
Nas varje grešnih zmot.

Kristjani, poslušajmo,
Kar Jezus nas uči;
Po njem se vsi ravnajmo
On zglede nam deli.

Credo.

Jest verjem, Bog nebeški!
De ti si Stvarnik moj;
Odrešil rod človeški
Je Sin edini tvoj;
Svet Duh pri nas prebiva
Nam Učenik poslan;
Njegove gnade vživa
Na zemlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog, oznanil,
Kar je tvoj Sin učil,
V katolški cerkvi hranil,
K' je za njo kri prelil,
To verjem vse resnično;
Le, Bog, pomoč mi daj,
Živeti tud pravično,
De pridem v sveti raj.

Offertorium.

Sprejmi, Bog Oče večni!
Za nas prečisti Dar,
K' ga Jezus Mašnik večni
Daje na svet altar.

Za naše hudobije,
In celiga sveta,
De nam jih čisto zmije,
Nam tvojo milost da.

V ponižnosti pošljimo
Ta sveti Dar v nebo,
Gospod-Boga prosimo,
De mu prijeten bo;
De bode mu v češenje
V zahvalo ino čast;
Nam vernikam v življenje
In sveti cerkvi v rast.

Sanctus.

Svet, svet, svet, Bog nebeški!
Oblast imaš čez vse;
Ves svet, ves rod človeški
Ti hvalo, čast daje.
Naj vedno hvaljen bode!
Češen in povikšvan!
Odrešit vse narode
Nam iz nebes poslan.

Vse cerkve poglavarja
Se spomni, o Gospod!
Tud škofa in cesarja,
Ohrani jih povsod.
Ti vôdi vse kristjane,
Ti naših duš pastir,
De bodo tebi udane
Jim daj nebeški mir.

Benedictus.

O angelci! hitite
In pridite z nebes!
In z nám' svet Kruh molite,
Ni več kruh, Bog je res.
Počutkam scer telesa
Je Jezus tukej skrit;
De b' skoraj šli v nebesa
Ga gledat in častit!

Ti, Jezus, se usmili
Duš bratov in sestric,
De bodo mir dobili
Odreši jih iz vic.
De gremo k teb' prebivat
Nam grešnikom tud daj,
Nebeško luč uživat
Z svetniki vekomaj.

Naš duh, o Bog, ti pôje:
Češen bod' Oče ti!
Kraljestvo pridi tvoje;
Naj se, kar češ, zgodi.
Daj nam naš kruh, jed zdravo;
Dolgé odpusti nam,
Ne vpelji nas v skušnjavo;
Otmi sovražnikom.

Agnus Dei.

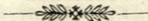
Moj Jezus, tebe vžiti
Iz serca jest želim,
Nevreden k tebi priti,
Ker tolikokrat grešim.

Očisti dušo mojo,
Slabosti njene veš;
Mi skaži milost svojo
De v revno serce greš.

O Jezus, k meni pridi,
Preženi grehov noč,
De duša moja vidi
Ljubezni tvoje moč.
Ostani vedno v meni,
De slabga me živiš,
Z menoj se terdno skleni,
Me srečniga sturiš.

Ite missa est.

Naj teb', o Bog, dopade
Svet ofer dokončan,
Izvir nebeške gnade
Nam bodi slednji dan;
Mertvim in živim sprava
Za grehe njih naj bo;
Naj nam bo vsim zastava
De pridemo v nebo.

Sveta maša.

Kyrie.

Bog! pred tvojim veličastvam
Molimo iz praha te;
S svoje milosti bogastvam
Se ozri v nas grešnike.
Ofer naš naj ti dopade,
Jagnje je brez madeža:
Jezus, vir nebeške gnade,
Ki odjemlje greh sveta.

Jezusovo zasluženje
Nam je grešnim upanje,
In skoz njega odpušenje
Tvoja milost nam daje.
Res, veliko smo grešili,
Te žalili slehern čas;
Ti, o Kristus, se usmili!
O Gospod, usmil' se nas!

Gloria.

Čast Bogu na visokosti!
Sveto je njegovo ime;
Po stvarjenja širokosti
Naj ga vse stvari časté.
Bodi hvaljen! bodi moljen!
Večni, trojedini Bog!
V tvojo vezhno čast odvoljen
Naj ti služi zemlje krog.

Evangelium.

Evangeli je resnica,
Varuje nas grešnih zmot;
Nam je luč, nam je vodnica
Skoz življenja temno pot.
Nauk večniga življenja
Ti, o Jezus! sam imaš;
Luč modrosti, razsvetljenja,
Učenik, nam vernim daš.

Credo.

Verujem v Boga Očeta,
Néba, zemlje stvarnika;
V Sina, odrešnika svéta,
Ino v Duha svetiga.
Verjem tudi vse resnice,
Ktere Jezus je učil;
Če se prav deržim pravice,
Bom v nebesih ga častil.

Offertorium.

Večni Oče vse dobrote!
Mil poglej na ta altar,
Za brezkončne grehov zmote
Ti damo prijeten dar.
Svetga kruha ino vina
Dar ponižno darovan,
To je ofer tvojga Sina
Za živé in mertve dan.

Tudi naše premoženje
Naj ti posvečeno bo,
Oframo ti vse življenje,
Svojo dušo in telo.
Ofer za dolgé človeške,
Prinešen s ponižanjem,
Bodi gnade vir nebeške
Nam nevrednim grešnikom.

Sanctus.

Z angelci na glas pojemo
Sveto pesem, o Gospod!
Vse češenje ti dajemo:
Svet, svet, svet, Bog Sabaot!
De b' za tvojo čast se vnéli,
Nam, o Bog, dobrotljiv daj!
Bomo tvojo hvalo péli
Tù in tam, na vekomaj.

Benedictus.

Bodi moljeno, češeno!
Rešnje Jezusa Telo!
Nam v zveličanje rojeno,
In na križu ofrano.
Bodi moljena častita
Jezusova rešnja Kri!
Ki si za naš greh prelita,
In za grehe vsih ljudi.

Agnus Dei.

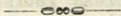
Mili Jezus! božje Jagnje!
Nosiš grešnikov dolgé,
Naj se tvoja milost nagne,
Svoj svet mir mi daj v sercé;
De se sklenem z vernim duham
V Zakramentu zdaj s teboj;
Poživljen z nebeškim kruham
Bodem živ in mertev tvoj.

Ite missa est.

Žegnaj, Bog, nas trojedini,
Z močno, milostno roko,
V greha in skušnjav dolini
Varuj nas nesreče z njo.
S svojo milostjo ostani
Vselej, o Gospod, pri nas;
Konc življenja nas ohrani,
Nam odkri svoj svet obraz.

Černa maša.

Requiem.

Usliši nas, o Bog! za duše mertvih vernih,
O, daj jim večni mir, otmi jih muk nezmernih
Ponižno prosimo te.

Očisti jih, Gospod, de nehajo terpeti,
De skoraj jim z nebes rešenja luč zasveti.
Gospod, usmili se!

Dies irae.

Pravice dan, dan povračila,
Spričuje David in Sibila

Bo ogenj grešni svet v pepel požgal.
O strah in groza prevelika,
K' bo vidil priti svet sodnika
In bo pred njega oestro sodbo stal!

O dan trepétà, ura straha!
K' bo grešni človek vstal iz praha,
In bode na pravice vago djan!
Takrat se Jezus, ga usmili!
Obvarvaj ga v poslednji sili,
Postavi ga na svojo desno stran.

Offertorium.

Sprejmi od nas, o Bog, molitve in darila,
De bodo nam pomoč, in vernih duš hladila,
Za ktere prosimo.
Svet angel Mihael naj pelje jih v svetlobo,
Obljubljeno ljudem za službe njih zvestobo,
Ki tebe ljubijo.

Sanctus.

V nebo povzdignimo veseli
Častite pesmi glasni šum,
De bomo združeni zapeli
Z prepevanjcam nebeških trum:

Svet, svet, svet, Bog! izvir svetosti!
Nebo in zemlja te časti;
Hosana teb' na visokosti!
Daje ti hvalo, kar živi.

Benedictus.

V podobah kruha ino vina
Te, Jezus, tukej vidimo
Nebeškiga Očeta Sina
Te z živo vero molimo.
Ljubezen tvoja je ognjena,
De v jed nam svoje daš telo:
Krivi prelite tvoje céna
Omije grehov vso zemljo.

Agnus Dei.

O Jezus, tam na lesu križa
Si, Jagnje božje, kri prelil,
De bi nam vrata paradíža
Odperl, zveličanje dobil.
Tud vernih mertvih se usmili,
Ti dobrih zvestih duš pastir!
De bodo večno te častili,
Dodeli jim nebeški mir.

Communio kakor **Requiem.**

Ofer.

Vse, o Bog! karkol' imamo,
Je dobrote tvoje dar;
Teb' dolžnike se spoznamo,
O mogočni Gospodar!
Te hvaliti
In častiti
Prinesemo ofer svoj,
Naj dopade pred teboj!

Vse blago in premoženje,
Kar dobrotljiv nam deliš,
Oberniti teb' v češenje,
To, o Bog! od nas želiš.
De b' želeli
Nam dodeli,
De bi dar naš podeljen
Tebi v čast bil posvečen.

Zadolženi pred pravico
Tvojo sveto smo, Gospod!
Ker z hudobo in krivico
Tebe žalimo povsod;
Oh, dolžniki
Smo veliki!
Le nekoliko naj dolgá
Ta naš ofer poravna.

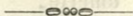
Iz ljubezni neskončane
Je Zveličar kri pretil;
In za duše v greh prodane
Se Očetu sam daril.
Naj hvaležne
In deležne
Svetga Ofra nas sturi
Dar, ki ga sercé dari.

Bog, ne gledaš na darove,
Ker vesolen svet je tvoj;
Majhen ofer revne vdove
Je bil velik pred teboj.
V serca vdane,
Obžalvane
Se dobrotljivo ozreš,
Svojo milost jim odpreš.

Malo je, kar prinesemo,
Pa iz serca je ta dar;
Daj de žegen tvoj prejmemo,
Kterga iše vsaka stvar.
Milostljivi!
Ti nas živi;
Z milostjo nas napolnui,
In z dobrotami obsui.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
Vse stvari ga zdaj molite!
Stvarnika, dobrotnika
In Očeta ga častite!
Kerub, Seraf mu pojo,
Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
Vse je polno tvoje hvale;
Trume zvoljenih, o Bog!
Večno čast ti bodo gnale;
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te slavé.

Čêšen bodi trojni Bog!
Oče, Sin in ti Duh sveti!
Cerkve tvoje nauk ves
Moramo zvesto verjeti;
Jezus Kristus, božji Sin
Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
Kol'ka je ljubezen tvoja!
V grehe sim bil zakopan,
Revna je b'la duša moja,
Ti pa prideš k nam na svet
Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog, in kralj nebes
Se poniža brat nam biti;
Nam živí in umerje,
Nam nebesa zaslužiti;
Njega sveta rešna kri
Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
Ga imamo pomočnika,
Sodnji dan ga grešnik bo
Vidil ojstriga sodnika,
Milost, grešnik, le dobiš,
Dokler tukej še živiš.

Jezus bodi usmiljen nam,
V službi svoji nas ohrani,
Kri si svojo dal za nas,
Greh končaj, pri nas ostani;
Pélji naše duše v raj
Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo osrečuj,
Zdaj in vselej nas obvari.
Obdaruj in povikšuj
In zveličaj svoje stvari;
Hvalo bomo peli ti
Tu in tamkej v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
Pota v grehe nam zagradi;
Sveti in preljubi Bog!
Daj de stormo dobro radi.
V tebe upamo vsak čas,
De ne boš zaverigel nas.

Pri svetem Obhajilu. I.

Ljuba duša, zbudi se!

Lej, kaj boš prejela!
Jezus sam se ti daje!

Bodi ga vesela.

Naj se zdaj odpre serce,

Kralj časti de v njega gré,

In ponižaj se do tal,

Stvarnik se t' bo vžiti dal.

Oh zares presrečni dan!

Stvar Boga sme vžiti!

Zdaj premisli prav, kristjan,

Kakšen moraš biti.

Skrinja božja je bila

Prav lepo storjena,

Iz nar dražjiga lesa

Z zlatam obložena;

Ker leviti jo neso

Z glasnim petjem vsi pojo;

David, kak je bil vesel!

Poskakval pred njo in pel:

Al serce je dansi več,

Ko je skrinja bila;

Sreče tvoje ni izreč',

K' se ti bo zgodila.

Jezus, ljub Zveličar moj!
Če premislim grehe,
Mislím, oh, kaj bo z menoj
Vrednim večne kehe?
Ti pa k sebi me želiš,
Ljubeznivo govoriš:
Pridi k meni, jej in pi
Mene samga, moja kri.
O jest slaba revna stvar!
Tebe kdaj prejeti
Ne prederznil b' se nikdar;
Pa češ sam imeti.

Tukej pred teboj klečim,
In se ponižujem,
Tebe vreden bit' želim,
Milo v te zdihujem:
Milost svojo mi daruj,
Mene slabga poterduj,
Dušo mojo pokrepčaj,
Večno umreti ji ne daj.
Reven človek in ubog
Brez pomoči tvoje
Sam ne morem iz nadlog
Rešit' duše svoje.

Daj mi terdno stati moč
Varuj me v skušnjavah,
De premagam greha noč,
Reši me v težavah.
Daj te vredno vžiti spet,
Kadar bom zapušal svet;

Preseliti se v nebo,
Ljubi Jezus, daj mi to.
Ker te tukej vživat' smem,
Daj mi umreti srečno,
De v veselje tvoje grem,
In te vživam večno.

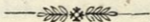
Pri svetem Obhajilu. II.

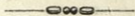
Moj Zveličar, tebe vžiti
Moja duša zdaj želi,
Terdén se z teboj skleniti
Od ljubezni hrepeni;
O de b' vreden in pripravljen
Te pod svojo streho vzél!
De b' očíšen in ozdravljen
Dansi, Jezus, te prejel!

Če svetost premislím tvojo,
Trepétam in se bojím,
Ker spoznam nevrednost svojo
Ves ostrašen ostermím;
Ti si pod podobo kruha
Stvarnik, moj Odrešenik!
Verjem z lučjo svetga Duha
De boš tudi moj Sodnik.

Ljubi Jezus, nisim vreden,
De pod mojo streho greš;
Ti, moj Bog! si vsigaveden,
Vse slabosti moje veš;
Daj mi, Jezus! to zdihujem,
Preden k tvoji mizi grem,
De jih serčno obžalujem,
De očišen te prejmem.

Pri svetem Obhajilu. III.

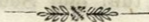

Duša moja, poj veselje,
Spolnjene so tvoje želje;
Jezus, Bog, Zveličar tvoj
Se je sklenil sam s teboj.

V mojem sercu zdaj prebiva,
Mir, sladkost po njem razliva;
Slab, ubog bi jez bil sam,
V Njem življenje, vse imam.

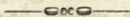
Vedno hočem Ga ljubiti,
V sercu Ljubga ohraniti;
Toraj prosim: Jezus moj,
Bodi vedno Ti z menoj!

Kadar pride čas ločenja,
Konec popotniga življenja,
Jezus Tvoje naj Telo
Mi takrat popotnja bo!

Adventna.

(Iz nemškiga.)

Vi, oblaki, ga rosite!
Ali zemlja naj ga da!
Ve nebesa ga pošljite
Skôr Zveličarja sveta!
Milo so ljudje zdihvali,
V greh in v tamì ječali;
Bog je bil zemljo preklel,
Greh nebo človeku vzal.

Oče se nebeški usmili,
Vidi tolko bolečin;
De bi se ljudje rešili,
Se ponudi božji Sin:
Dvico Gabriel pozdravi,
In Marija čista pravi:
Lej, pokorno je sercé,
Kar Gospod mi zapové.

Zgodba sveta in vesela!
Nam odklepa vsim nebo:
Lej, Devica je spočela,
In Beseda je meso!

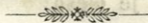
Pred Gospoda pokleknimo,
Njega milost zahvalimo.

Blagor tebi, grešni svet!
Jezus pride grehe vzet.

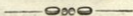
Bratje! dosti že je spanja,
Glas nebeški kliče nas,
Dan se bliža, noč odganja,
Zdaj prihaja srečni čas.
Odverzimo vso hudobo,
Oblecimo pa svetlobo,
De preide grehov noč,
In nas vodi božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
Svet apostel nas uči,
Ne nečisto, ne požrešno:
Nevošljivost naj beži;
Naj se vsak pred njim poniža,
Kterga prihod se nam bliža,
De bo z čistim srcem vsak
Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skoraj,
De se spolni, kar želim,
O prinesi moč od zgoraj,
De se čisto spokorim,
Ti prinesi mir nebeški,
De ga vživa duh človeški;
Daj, de pridem sodnji dan
Med ovce, na desno stran.

V adventu.

Dopolni se obljube čas
Človeški rod rešiti,
Usmili Bog se grešnih nas,
Sam hoče k revam priti.

Poslan je angel od Boga
K Marii čisti d'vici,
Nevesti svetiga Duha,
In božji porodnici.

Jo Gabriel ogovori,
Z nebeškim glasam pravi:
Češena bod' Maria ti!
Jo počasti, pozdravi.

Nebeške milosti darov
Si polna, ti presrečna!
S teboj je Bog in Duh njegov,
Njegova milost večna.

Nikar, Maria, se ne boj,
Lej, mati boš postala,
In Božji Sin bo porod tvoj,
Imé Jezus mu boš dala.

In sedež kralja Davida
Mu bo Gospod odločil,
Kraljestvo v hiši Jakoba
Na vekomaj izročil.

Ne prašaj vstrašena: kako
Se more to zgoditi?
Bog z Duha svetiga močjo
Te hoče napolniti.

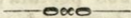
Ker dekla sim Gospodova,
Maria odgovorila,
Se zgôdi, kar je Večniga
Modrost z menoj sklenila.

In lej! Beseda, Božji Sin
In zdaj meso postala,
Nas rešit' 'z greha globočin,
Med nami prebivala.

Zatoraj pred Zveličarja
Ponižno pokleknimo,
De nas je prišel rešit, ga
Priserčno zahvalimo.

Sveti večer. I.

Kar je že dolgo želel svet,
Nocoj se dopolnuje,
Odrešenik, Marije cvet,
Do nas se ponižuje;

Pastirjem angelci pojo,
Veselje prinesejo;
Prišel Zveličar na zemljo,
Zato mu čast dajejo.

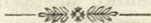
On, Bog, ima čez vse oblast,
Pa vender, lej ljubezni!
Zakril je z mesam svojo čast,
Ozdravit' nas v boleznih.
Nebesa vse so njega dom,
Pa hoče v jasli priti:
De jest prevzeten več ne bom,
Me more to učiti.

Le greh Adamov ino moj
Ga je na zemljo spravil;
Odrešit' svet se je necoj
Med grešnike postavil.
Iz serca z angelci bom pel:
Bogu čast po višavah!
De nas je grešnike sprejel,
Zveselil v vsih težavah.

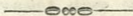
O Jezus, moj Odrešenik!
Serce ti hvalo poje,
In preden si serdit sodnik,
Poslušaj prošnje moje;
Z pastirji pred teboj klečim,
De me ne boš pogubil;
Le tebe jest ljubiti' želim,
Ker si me ti pred ljubil.

Za me si se nocoj rodil,
In hočeš za me umreti;
O, daj, de več ne bom grešil,
O daj sveto živeti!
Scer zdaj zastonj za me terpiš,
Zastonj boš za me križan;
Če me v slabosti zapustiš,
Sim vekomaj ponižan.

O Jezus, milost le mi daj,
Ne bom Boga pozabil,
Prišel bom k tebi v sveti raj,
Ki si me vanj povabil.
Ljubezen te je na zemljo
Nevrednimu mi dala;
Ljubezen, upam, bo v nebo
Me k tebi pripeljala.

Sveti večer. II.

Poglejte čudo se godi!
Kaj more nek' to biti?
Nebeški dan o polnoči!
To more kaj pom'niti;
Lej angela pred nami stat'!
Luč svetla ga obsega;
Od groze moram trepetat',
Povejte, kaj bo 's tega?

Tako pastirji govore,
Pa angel se oglasi:
Veselje oznanujem le,
O srečni, srečni časi!
Zveličar se nocoj rodi,
Ni treba nič se bati,
Ubožen, v jaslicah leži,
Lahko ga je poznati.

Zaslišijo nebeških trum
Častit' Boga na nébi,
Veséle mu ženejo šum,
De svet otme v potrebi.
Njih petja glas razlega se
Veselo po širjavah:
Mir vam, ki dobre volje ste,
Bogu čast po višavah!

Pastirji se razveselé,
Ko slišjo to novico,
Do Betlehema hrepené,
Spoznat' želé resnico.
Pogledat pojdmó, pravijo,
Kar angeli so rekli;
Teko in se ne vstavijo,
De k jaslam so pritekli.

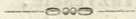
Tam Dete ugledajo lepo,
De ni se moč nagledat',
Tak ljubo in tako sveto!
Žele mu dopovedat';

De ljubijo ga iz serca,
De vse bi radi dali:
Nauke vse, katere da,
De bodo spolnovali.

Tud mi zdaj k jaslicam pojdemo,
In bodmo ga veseli,
Zahvalo, čast Bogu dajmo,
De smo pomoč prejeli.
Pozdravljen bod', Zveličar moj!
Vsak reci sam pri sebi,
De si prišel do nas nocoj,
De b' večno bli pri tebi.

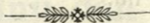
Sveti večer. III.

O pastirci, zdaj vstanite!
Pojte Sinu božjimu;
K jaslim v Betlehem tecite
K njemu zdaj rojenimu.
Svet je znal iz nič storiti,
Hočemo ga počastiti;
K nam on pride iz ljubezni;
Zdravit grešnikov bolezn
S trona večniga,
Sin Narvišiga.

V večni moči in oblasti
 Njega vse nebo časti;
 Vender hoče v reve pasti,
 V jasliah zaničvan leži.
 Kliče k seb pastirce uboge,
 Ker pozna vse njih nadloge.
 Samga sebe je postavil,
 De bi grešne z Bogam spravil;
 Je prišel terpet,
 De b' odrešil svet.

Srednik naš on hoče biti,
 Iz nesreče rešit nas,
 De bi môgli k njemu priti,
 Tam ga ljubiti večni čas.
 Ljubi Jezus! za dobrote,
 Hvalimo te grešne srote.
 K tvojim jaslim pritečemo,
 In svoj ofer prinesemo:
 Naj t' prijetno bo
 Serce zgrevano.

Sveti večer. IV.

(Po nemški.)

Zveličar nam je rojen zdaj,
 O angelska novica!
 In Betlehem je srečni kraj,
 Kraljeva hlev stanica

Tecite hitro k jaslicam;
Nebeško Dete joka tam.

*

Mi vsi Ti pojemo,
O Dete mlado!
Čast hvalo dajemo,
O Dete sveto!
Ozri se v nas revne
Ovčice pohlevne;
Odpusti dolgé,
Premilo serce!

Leži tam božje Detice,
Nebeški Kralj presveti.
Za tron si zvoli jaslice;
Želi za nas terpeti,
Ljubimo in molimo Ga!
Preljubiga Zveličarja!

*

Mi vsi itd.

O velik Bog, kak majhen si!
Mogočen, pa tak reven!
Do nas, ki vsi smo grešniki,
Usmiljen in pohleven.
Za nas nevredne sam terpiš,
Greh pokoriti nas učiš.

*

Mi vsi itd.

Bogu v nebesih slava, čast!
Dans angelci pojejo;
Veselje, mir, nebeško slast
Nam v serca prinesejo;
Ponižal se je Božji Sin
Otét nas brezna globočin.

*

Mi vsi itd.

Ti, Božje Dete, ljubiš me,
Odpéraš vir radosti;
Tud jez priserčno ljubim Te,
Sladkost čez vse sladkosti!
O sladki Jezus, Ti si moj!
Naj bom tud jez za vselej tvoj!

*

Mi vsi itd.

Zadnji dan léta.

(Po nemški.)

Nocoj dvanajste zvon ne mine,
Že staro leto z glasam zgine,
Neskončna večnost ga požrè.
Z njim zginejo tud vse sladkosti,
Z njim zginejo tud vse britkosti.
Jest, ki sim vžival jih, sim še.

Dobrote, ktere sim užival,
Solzé, katere sim prelival,
So štete, Oče, pred teboj.
Imam veselje še vživati,
Imam solzé še prelivati,
Se zgodi, kakor češ, z menoj.

Terplenje, trud si mi pripravil,
V svoj nograd me, Gospod, postavil.
De delam in terpim serčno.
Le malo časa se bom trudil,
Po kratkem spanji se bom zbudil
V deželi, v kateri solz ne bo.

Jest reven človek stvar sim slaba,
Me hitro zmoti grehov vaba,
De tolkrat padem in grešim.
O, mili Oče vse dobrote!
Obvaruj me hudobne zmote,
De kdaj v pregréhah ne zaspim.

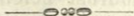
Pripravljen vselej hočem biti,
Poklican, k tvoji sodbi priti,
V deželo večnosti od tod.
De me ne bode vest tožila,
K' bo moja zadnja ura bila,
To daj, dobrotljivi Gospod.

Gospod, na koncu starga léta
Ti bodi čast in hvala péta
Za milosti, k' si jih daril.
Skoz pot življenja ti me vôdi,
Pred mano z lučjo gnade hôdi,
De te bom ljubil in častil.

Novo leto.

(Iz nemškiga.)

Kak hitro nam naš čas beži,
In v dolgo večnost zgine!
Naj človek tud vesel živi,
Vse časno hitro mine.
To mislimo današni dan,
Kjer je čas léta dokončan,
Naj nas to v serce gine.

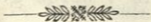
Nabrat' za večnost si blaga
Nam čas Bog dodeluje,
Pa v grehah išemo sveta,
To vest nam očituje.
Grešili smo tolkrat v nebo,
Pa vender nam naš Bog zato
Dobrote povračuje!

O Bog, kter si in kter si bil,
Bod' tebi hvala péta,
Za dobro, kar si nam delil.
Ves čas končanga léta:
Za zdravje, sręčo, sladki mir,
Za vsakiga veselja vir
Te hvali duša uneta.

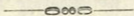
O daj, de srečno leto bo,
Ki smo ga dans začeli,
Poterdi nas, o Bog, z močjo,
De bomo teb' živeli.

Ti varješ nas, nam srečo daš,
Če v sercih nas o Bog, poznaš,
De smo modrost želeli.

Pomagaj nam, nebeški Bog!
To leto prav končati,
Obvaruj revne nas nadlog,
Daj moč se prav vojskvati.
De, kadar mine kratki čas,
Pokličesh k sebi v večnost nas,
In se nam daš vživati.

Razglašenje Gospodovo. I.

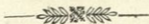

Prisvetil je veseli dan,
Z veseljem ga praznujmo;
Pri ajdih dans je Bog spoznan,
Priserčno se radujmo:
Ponižno se uklonimo k tlam
Pred božjim Sinam Jezusam,
Mu serca posvetimo.
Z dežele jutrove časté
Kraljevi ga trije možje;
Tud mi ga počastimo.

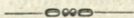
Iz daljnih krajev jutrovih
Prišli so trije kralji,
Tje v Betlehem peljala jih
Je zvezda v ptuji dalji.

Nad revno štalco obstoji,
Kjer Kralj nebeški v nji leži;
Ga mol'jo in častijo.
Za dar kadila dragiga,
Dišeče mire, čistiga
Zlata mu podarijo.

Ko kraljem zvezda je nekdej
Po poti njih svetila,
Tako kristjanam sije zdaj
Nam vere zvezda mila;
Nje žarki nam dajo pomoč,
Svitlé življenja tamno noč,
Nas vod'jo v ptujem kraji;
Nam svetijo, nas vodijo,
De svojga Kralja najdemo
Tam gôri v svetem raji.

Razglašenje Gospodovo. II.

○ kdo bi dans vesel ne bil,
K' mu pride tolka sreča!
Boga hvaležno ne častil,
Ker jenja temna ječa!
Ljudstvo, k' je v tmi hodilo,
Svetlobo je dobilo;
V deželi smertne sence
Se sveti luč.

Pastirjem angel iz nebá
Mesija oznanuje;
In svetla zvezda od Boga,
Neverne razsvetluje.
K' so Modri jo spoznali,
Za njo so se podali,
Želeli so častiti
Zveličarja.

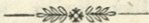
O vstani zdaj, Jeruzalem!
Bod' mesto razsvetljeno!
Ozri se v srečni Betlehem,
Kaj ti je tam rojeno!
Lej, ptujci iz vez-hoda
Že išejo Gospoda:
Povejte, kje je rojen
Častljivi kralj?

Na tanko se spolnuje zdaj,
Nebeško prerokvanje,
Prerokov božjih vekomaj
Resnično oznanvanje:
De pridejo kamele
Iz jutrove dežele
Neso zlata, kadila
Gospodu v dar.

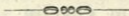
Povzdigni, mesto, zdaj oči,
Lej, ljudstva so se zbrale,
Od poldne in od polnoči,
De b' k tebi se podale;

Kraljestvo ti bo dano
Bo vse človeštvo zbrano,
Mesija, kralj nebeški
Bo kraljeval.

Ker se je dans nebeška luč
Tud nam vsim prikazala,
Prinesla nam nebeški ključ,
Častimo novga Kralja;
Serce mu prinesimo,
Ponižno ga prosimo,
De v sercih nam kraljuje
Naj vekomaj.

Sladko Imé Jezus.

Vsi ponižno pokleknimo
Z vernim sercam počastimo
Sveto Imé čez vse imena,
K' se mu uklanjajo kolena,
Kterga vse stvari časte:
Jezusa sladko Imé.

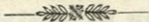
Iz nebes nam je poslano
Nam v zveličanje je dano;
Drugo ime na celem sveti
Nas ne more več oteti;
Le kdor Jezusa časti,
Ta nebesa zadobi.

Kadar grešnik prežaluje,
In pod grehi omaguje,
Zdravja dušnim ranam iše,
Jezus mu dolgove zbríše;
Grešnik, le zdihuj serčno,
Jezus te ozdravil bo.

Kadar nas na pot' svetosti
Zaderžujejo slabosti,
Kadar pridejo skušnjave
In sovražnikov zmotnjave,
Vsak premaga srečno vse,
Ktermu Jezus moč daje.

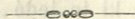
Jezus, tvoje odrešenje
Naj nas pelje vse v življenje,
Jezus, našga serca želje,
Bodi žalostnim veselje,
Bod' v britkostih nam sladkost,
In v slabosti nam krepkost.

Kadar zadnja ura pride,
Se življenja pot izide,
Stoj nam, Jezus, ti na strani,
V svoji gnadi nas ohrani;
Klicalo bo v nas sercé:
Jezus, Jezus, sladko Imé!

Jezus.

(Sv. Bernarda.)

O Jezus, o sladak spomim!
Veselje serčnih globočin,
Čez med pa in slaščice vse
Njegova vpričnost sladka je.

Ni moč zapeti lepšiga,
Ne slišati prijetnišga;
Sladkejši misli tudi ni,
Ko Jezus, réšnik vsih ljudi.

Spokornim Jezus upanje,
Usmiljen prosijočim te;
Kak dober tem, k' te išejo!
Oh, kaj še tem, k' te najdejo!

Naš jezik je ne dopové,
Tud čerka ne, sladkosti té;
Le kdor si skusi, vé in zna,
Kaj je ljubiti Jezusa.

O Jezus, vernih serc sladkost!
Živ vir, in pameti svetlost!
Napolniš z radostjo sercé,
Presežčš vsih ljudi željé.

Lepota, Jezus, angelska!
V ušesih pesem miljena,

Po ustih si prečuden méd,
In v sercih si nebeška jed.

Še lačni so, ki te jedó,
Še žeja jih, ki te pijo;
Si ne žele nič ljubšiga,
Ko tebe mil'ga Jezusa.

O Jezus sladki, moje vse!
Ti moje duše upanje!
Te išejo solzne oči,
Moj duh po tebi hrepeni.

Ostani, o Gospod, pri nas,
Čez nas razsvetli svoj obraz;
Preženi nam duha témò,
In nas napolni z milostjo.

O mili Jezus, čutim naj
Močno ljubezen tvojo zdaj;
Pripelji me v nebeško slast,
V obličje gledat tvojo čast.

Veselje bodi, Jezus, nam,
Ki boš plačilo naše tam;
Ti bodi naše slave vir,
Zveličanje, nebeški mir.

Svečnica. I.

Štirideset' dan od poroda
Čista Mati v tempel gre,
Nese Sina pred Gospoda,
Kakor Mojzes zapove.

Čmu se čistost očišuješ?
Madeža ga v tebi ni;
Jezusa Bogu daruješ?
Sej je on Bog vsih stvari?

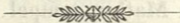
Simeon se v sercu vnema,
Hvali in časti Boga;
Ker Zveličarja objema,
Judov čast, in luč sveta.

Zavolj svetga tvojga Sina
Te, Marija, čaka meč,
Silna serčna bolečina
Žalost, de je ni izreč'.

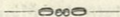
Kristijanje! dans vzemimo
Svetlo svečo vsi v roko;
Svoje serce 'z njo prižgimo,
De Boga ljubit' začnó.

Jezus, prava serc svetloba!
Bodi vselej naša luč;
De ne spači nas hudoba
Tebe ljubit' nas nauč'.

De nas noč svetá ne zmoti
Varvaj, vôdi slabe nas,
Sveti nam po tamnim poti,
Razsvetluj nas večni čas.

Svečnica. II.

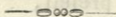
Vse čistosti, Marija, cvet,
Presveta! počešena!
Uklanja se pred tabo svet,
O Mati posvečena!
Lej, kakor svojiga Sinu
Si dala dansi v dar Bogu,
Ti serca mi dajemo.
Zapovdi božje spoštovat',
In vselej se po njih ravnat'
Od tebe zgled prejmemo.

Poglej z očesam milostnim
Na nas z nebes višave,
In čistost sere nam sprosi vsim,
Izvirje sreče prave;
Pravice luč de v nas gori,
In nam življenje razsvetli,
De b' pota ne sgrešili;
Če nas opade grehov noč,
Premagaj ti njih hudo moč,
Nebes de b' ne zgubili.

Prepevali ti bomo čast
Tam v nebeščanov zboru,
Kjer tvoja se slavi oblast
Tam v Serafinov koru.
In s tabo tvojiga Sinu,
Ljubezni Kralja in miru
Tam bodemo častili,
In uživali sveti raj,
Se veselili vekomaj,
Sladkost neskončno pili.

Pôstna.

Kristijanje, pôstni čas

Se nam oznanuje,
Mati cerkev kliče nas,

K Bogu napeljuje:
Grešnik, verni se nazaj!

Čmu se grehu uklanjaš?

Bog te kliče: oh zakaj

Mene ti preganjaš?

Bog, kaj hočeš de storim?

Hitro se oglasi,

Spokoriti se želim

Ob prijetnem časi.

Daj pripravljeno serce
K tebi se podati,
Daj mi grešniku solzé
Grehe objokvati.

Terdovratni! ti se boj
Če se posmehuješ,
Ako ljubiš nápuh svoj,
Milost zaničuješ;
Kmalo boš pred sodbo stal,
Boš spoznal resnico.
Kam boš, reva, se podal
Pred ojestro pravico?

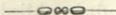
Če si žalosten želiš
Serca mir prejeti,
Glej, de zdaj se spokoriš,
Dokler dan še sveti,
Kadar pride tamna noč,
Boš zastonj se trudil,
Več se rešit' ne bo moč,
Milost si zamudil.

Milostljiv je naš Gospod,
Zbriše hudobije,
Iše grešnika povsod,
De mu grehe zmije.
Mu odverne šibe tud,
Ktere greh zasluži,
Jezus njega serčni trud
Z svojo smertjo združi.

Spreoberni nas, o Bog!
Bomo spokorjeni,
Greha rešeni nadlog
In oveseljeni.
Tekel bo potok solzá,
Serca kviško htele.
Spravile solzé Boga
Serca mir prejele.

Spokorna.

V ečno srečno je življenje,
Če je greha zadolženje
Ljubi Oče ti odvzel,
Te otroka spet sprejel.

Greha rane nam zaceli,
Milost, o Gospod! dodeli;
Milost prosi za dolgé
V grehah žalostno serce.

Oh, pogosto res sim padal,
Vedno greh na greh nakladal;
Grehov več, ko lás imam,
Oh, grešil sim, sam spoznam.
Greha rane i. t. d.

Zalost, groza me obdaja,
Strah po udih me sprehaja,
Mir je zginil iz serca,
Greh veselja več ne da.
Greha rane i. t. d.

Zginila tolažba moja,
K' jo daje ljubezen tvoja,
Kjer sim se še brez strahu
Tvojga imenval sinu.
Greha rane i. t. d.

Al me hočeš tud zavreči,
Če v ljubezni zdaj goreči
Teb' moj duh obljubo stri,
In se greha spokori?
Greha rane i. t. d.

Ne pravičniga ozdravit,
Le zgubljenja k seb' pripravit,
Serčno najdenga objet
Si prišel z nebes na svet.
Greha rane i. t. d.

Magdaleno pred nogami
Vidiš zdihovat' z solzami,
Vidiš jokat' tam na tleh,
Odpustiš ji velik greh,
Greha rane i. t. d.

Če jest serčno zdaj žaljujem,
Angelce razveseljujem;

Me v prijatla spet sprejmó,
Če imam solzno oko.
Greha rane i. t. d.

Oh, pokoro sim odlašal,
Ti pa, Oče, si zanašal;
Tvoji jezi de ubežim,
Se poboljšat prec želim.
Greha rane i. t. d.

Dans je dan spoznati zmoto
Dans me vabiš grešno sroto;
Dans tud kliče revna stvar,
Ne zaverzi je nikar!
Greha rane nam zaceli,
Milost, o Gospod dodeli;
Milost prosi za dolgé
V grehah žalostno sercé.

Terplenje Jezusovo. I.

(Iz nemškiga.)

Daj mi, Jezus, de žalujem,
Smert, terplenje objokujem,
K' si ga, Jagnje, ti prestal,
Grehe zbrisal, milost dal.

Jezus, daj de tvoje rane,
Nas presunejo kristjane,
To terplenje prebritko
Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si zvolil,
Pred Očetam trikrat molil,
Si kervavi pot potil,
Kelh terplenja čisto spil.
Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
Te zvezali in peljali,
Uklenili ti roké,
Ktere celi svet deržé.
Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
Križaj ga, hudobni vpili,
Tepli, bili, de se kri
Iz bolečih ran cedi.
Jezus, daj i. t. d.

Ternje bôde čelo tvoje,
Za velike grehe moje,
Tebi, Jezus, Kralj sveta!
Ceptar, terst, se v roke da!
Jezus, daj i. t. d.

Oh! na križ so te raspeli,
In na križu te še kleli!

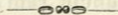
Oh, za nas si tolk' terpel!
In za naše grehe umrel.
Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
Tebe, Jezus, zasramvali;
Za naš greh tepen si bil,
In na križi kri prelil.
Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
Svoje grehe objokvati,
De se tvoja rešnja kri
Kdaj nad nami ne zgubi.
Jezus, daj i. t. d.

Terplenje Jezusovo. II.

Lej, o grešnik, grehi tvoji,
Prav premisli, kaj storé!
Jezus tam v britkosti svoji
Ves otožin molit gré.
Oh kak' milo on zdihuje,
Vidi kaj mu bo terpet',
Ves prepaden omaguje,
De mu skoraj ni živet'.

Le poslušaj ga; kak' moli:
Oče! kakor ti želiš,
Umerjem po tvoji volji,
De sveta ne pogubiš.
To je Jezusa ljubezen
Do pregrešniga sveta,
De ozdravi vso bolezen
Se v terplenje, v smert poda.

Judje, ko so ga dobili
V roke svoje in oblast,
Misli, človek, kaj so strili!
Oh velika je nečast!
So k stebru ga privezali,
Tepli, bili do kervi,
In tak dolgo ne nehali,
De na truplu zdravga ni.

Kaj si zmislijo tirani!
Lejte krono mu spletó,
Ternje mu obličje rani,
In prebada mu glavo.
Glej jih predenj poklekvati
Kakor kralja ga časte,
Mu v obraz začnó pljuvati;
Naši grehi to sturé.

Jezus, o lepota večna!
Kakšen je zdaj tvoj obraz!
Grešnik glej, o stvar nesrečna!
Kolko on terpi za nas!

Reci: jest sim sam krivični,
Ker sim tolikokrat grešil;
Ti nedolžni in pravični
Si se zame pokoril.

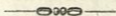
Kaj se bode zdaj zgodilo?
Judje križ privlečejo!
Kak' ga Jezus gleda milo!
Udje vsi trepečejo.
Lej ljubezni preneznane!
Sam ga je na rame vzel,
De ozdravi naše rane
Ga je kušnil in objel.

Ker so ga tako privlekli
Na kalvarijo goro,
So mu oblačilo slekli,
In po križi ga raspno;
Svete ude rastegnili,
De mu, grešnik, žil'ce šteje,
Z žebeljmi na križ pribili;
Kaj pregreha stri, poglej!

Pridi, človek, lej ga tukej
Križanga Zveličarja!
Pojdi in v pregrehah ukaj!
Hočeš še bolj žalit' ga?
Skale se dajo drobiti,
Tudi ti se ginit' daj;
Ne prenehaj solz točiti,
Ljubi ga na vekomaj.

Terplenje Jezusovo. III.

O, vi vsi, k' greste po poti!

Jezus z križa govori:

Tù postojte men nasproti,

In povzdignite oči,

Glejte, moje so želje;

De si vtisnite v serce:

Je bolečina kdaj grozna tako,

Kakoršne so moje,

K' jih za grehe tvoje,

Grešnik, voljno terpim,

Za te visim?

Jezus ljubeznivi!

Mi smo zaničljivi;

Lej, sej spoznamo vsi dobro svoj greh.

Zdaj močno nad njim žalujemo,

K tvoji milosti zdihujemo:

Milost! milost! Zveličar naš!

'S paradiza smo b'li djani,

Eve greh nas je prodal

Z materjo na ptuje zgnani;

Kam bi se bil človek djal?

Ti pa, naš Gospod in Bog!

Nas odrešit iz nadlog

Le iz dobrote si prišel na svet;

Gôrel od ljubezni.
De bi nam bolezn
Duše ozdravil bil,
 Kelih si pil
Težkiga življenja
Britkiga terplenja;
Mi pa le z greham še žalimo te:
Zdaj močno i. t. d.

Po večerji si postavil
Svoje smerti nam spomin,
Našim dušam jed pripravil,
Ljubeznivi božji Sin!
Tri prijatle s sabo vzel,
Trepetati ves začel:
Oh, moja duša je žalostna vsa;
Tukej ostanite
In z menoj molite,
Milo učencam djal,
 Proč se podal.
Take imaš britkosti
Za sveta slabosti!
Mi pa le z greham še žalimo te!
Zdaj močno i. t. d.

Oče! ako ni mogoče,
Tolk' terplenja mi odvzet'
Molil si, tud' Sin t'ga noče
Sej sim sam prišel terpet.
Mora se tedej zgodit',
Mora svet odrešen bit';

Moč ti prinese zdaj angel z nebes.

Smertne so težave,

Kapljice kervave

Teb' po obraz' teko,

Groza je to!

Naša hudobija

Te na tla pobija;

Mi pa le z greham še žalimo te!

Zdaj močno i. t. d.

Judež, tvoj učenc nezvesti

Te za dnarje je prodal,

On, k' je smel pri tebi jesti

Te izdati se ni bal.

Zdaj so pristopili,

Vsi na té planili

Kakor volkovi, usmiljenja ni;

Terdno te zvezali,

K Anazu peljali.

Tožen volno terpiš

Ino molčiš.

Krivih prič najeli,

De b' te križat' smeli;

Mi pa le z greham še žalimo te!

Zdaj močno i. t. d.

Ker Pilatuž vid' pravico,

In spustiti te želi,

Judje hočejo krivico,

T'ga ne sturi, vse kriči:

Jezus naj življenje da,

In Baraba naj ga ima,

Tak' so kričali in gnali svoj hrup.

Zdaj si bil zmesarjen,

Tolk' stokrat udarjen;

Vidijo se kosti,

Zdravga nič ni.

Oh, za nas uboge

Te ni nič, ko proge;

Mi pa le z greham še žalimo te!

Zdaj močno i. t. d.

Krono so t' na glavo djali,

Terst podali ti v roké,

V plajš rudeč te zavijali,

Kakor kralja te časté.

Tak pred ljudstvo bil peljan,

De b' se ustrašlo tvojih ran;

Judje pa vpijejo: križan naj bo!

More se zgoditi,

Križan more biti,

Ako njega spustiš,

Službo zgubiš.

Zdaj te v smert obsodi,

Tak' nedolžen bodi;

Le zavolj greha ti moreš umret'!

Zdaj močno i. t. d.

Zdaj si bil stepen in ranjen

Z grešniki na križ raspét,

De bi človek bil ohranjen,

De bi bil odrešen svet.

Tega ne pozab' tačas,

Kadar prideš sodit nas

Zavoljo grehov, katere stormo.

Oh, naj bodo zmiti

V tvoj' kervi prelit!

Grešniki pros'mo zdaj,

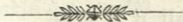
Milost nam daj!

Serčno si nas ljubil,

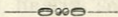
Paradiž obljubil,

Če obžalujemo serčno svoj greh.

Zdaj močno i. t. d.

Jezus na križi.

K svetmu križu pristopite,

Jezus, Bog, na njem visi!

In grenke solze točite,

Ker za nas on tol'k terpi.

Oh, preljubeznivo Dete

Se postavi med preklete,

Sebe v spravo z Bogam da!

Od pekla nas vse oteti

Hoče Jezus sam umreti!

Sveti, sveti,

O presveti!

Večni Bog!

Še na križi ne pozabi
Prosit' za sovražnike,
Še seboj v nebesa vabi
Tudi clo razbojniko.
Temu, kter' ga zaničuje
On dobrote povračuje;
O ljubezni polni Bog!
Daje zdravje za bolezen,
Za sovraštvo da ljubezen!
Sveti, i. t. d.

Teče mu potok kervavi
Iz obraza, rok in nog,
In v težavah zdiha, pravi,
Vpije: O moj Bog! moj Bog!
O zakaj zapašaš Sina,
Ker ga tare bolečina?
Jezus, kaj za nas terpiš
Svojo žejo tolažiti,
Moreš žole in jesih piti!
Sveti, i. t. d.

Oslabljen od bolečine,
Živ na pol je komaj še,
Zdihne zdaj iz globočine:
Oče! spolnjeno je vse!
Nagne glavo, sam Bog večni,
De bi grešniki bli srečni,
Sklene — dušo izročiti.
Nam nebesa obderžati,
Se on sam pusti zaklati!
Sveti, i. t. d.

S strašnim gromam vse nebesa
Vidit' njega smert dajo;
Skale pokajo potresa,
Svetlo sonce je tamno.
Tudi grobi so odperti,
Mertvi vstajajo od smerti,
In se prikazujejo.
Odrešenje kakor reka,
Se iz njega ran isteka.
Sveti, i. t. d.

Zviraj, božja kri, o zviraj!
In po meni vedno li;
Mojo revno dušo spiraj,
Moje grehe čisto zmi!
Oh, naj kušnem rane tvoje,
Iz njih teče zdravje moje,
In tud tebe, o moj Bog!
Kjer si hotel smert storiti,
Tam te hočem jest moliti.
Sveti, i. t. d.

Sveto rešnje Telo.

(Iz latinskiga.)

Jezik, poj skrivnost častito,
Hvali Jezusa Telo,
Sveto rešno kri prelito,
Ki je svet odkupljen z njo,

Ker je s smertjo grozovito
Rešil Jezus vso zemljo.

Sin Marije, čiste Dvice
Nam je grešnim rojen bil,
Hodil, oznanval resnice,
Pot nebeško je učil;
Iz ljubezni za ovčice
Čudno sebe sam daril.

Zadnji večer prečastiti
Preden sam v terplenje gré,
Vse zapovdi dopolniti
Še z učenci jagnje jé;
Da se samga sebe vžiti
Čudno iz lastne roké.

'S kruha on, Meso, Beseda,
Res meso z besedo stri,
In vino konec obeda
Spreoberne v svojo kri;
Kar oko nad tem ne ugleda,
Živa vera nas uči.

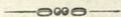
Zakrament nar več' svetosti
Počastimo iz serca;
Vervajmo nové skrivnosti,
Stara šega ne velja.
Naj počutkam v njih slabosti
Terdna vera vidit' da.

Bod' Bogu Očetu hvala,
Tudi častimo Sinu,
Kterga kri nas je oprala,
Slava Duhu svetimu;
Večna čast se bo dajala
Svetmu, trojnemu Bogu.

Odrešenje sveta.

(Iz latinskiga.)

Jezik, poj sveto resnico,
Svetmu križu vredno čast,
Jezus je zaterl krivico,
Zmagal je pekla oblast,
Potolažil je Pravico
Umorjen za greha slast.

Adam, Eva sta grešila
Zapeljana stá bila,
Jih odrešit', je sklenila
Milost večniga Boga,
De na lesu bo izmila
Greh nesrečniga lesá.

Nam v nebesa pomagati
Je bil ta sklep božji zbran;
Ktér' je hotel zapeljati,
De je sam bil zapeljan;

Tam Bog hoče zdravje dati,
Kjer nam je bil strup zavdan.

Čas obljube se približa,
Dan rešenja zazori;
Iz nebes se Bog poniža,
Čista Dvica ga rodi;
In na strašnem lesu križa
V našem mesu umret' želi.

V jaslicah za nas srotice
Svet Otrok ječi zakrit,
Zraven Matere Device
Je v plenice Bog povit,
Oh, nedolžnimu ročice
Greh naš sili uklenit'!

Mine trideseto leto,
Tek življenja dokonča;
Nam dobit nebo odvzeto
Se v terplenje sam poda;
Vzdignjen je na deblo sveto
Za dolgé vsiga sveta.

Silna žeja ga pripeka,
Terni bodejo glavo,
Oh iz serca se isteka
Sveta rešnja kri z vodo,
Sveta in prečudna reka,
Ktera père vso zemljo!

Križ presveti, prečastljivi!
Lepšiga drevesa ni,
Gojzd nobeden premenljivi,
Ga ne zmore, ne rodi.
Les, žebliji preljubezni!
Večni Bog na vas visi.

Skercí se, drevo visoko!
Svetim udam se udaj,
Ne razpenjaj jih široko,
Deblo omeči se naj!
Ranjeni so dost globoko
Naj dobe počitik zdaj.

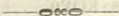
Ti samo si le nosilo
Dragi Dar za grehe dan,
Iz potopa si rešilo,
Kakor barka, svet končan,
Jagnje pa te je oblilo
Z kervijo iz svojih ran.

Čast in hvala svet' Trojici;
Čast Očetu, stvarniku,
Hvala Sinu na desnici,
Jezusu Zveličarju,
Svetmu Duhu, zgol resnici,
Čast njemu neskončnimu!

Očitanje.

(Po latinskem.)

Oh, kaj sim ti storil? zdaj povej,
Predrago ljudstvo moje!
Al kolkokrat, o grešnik, štej,
Sim žalil serce tvoje? *)
Egipta sim tebe odrešil,
De rev in težav ne terpiš,
Oh, kaj sim nad tabo pregrešil?
K' me vlečeš, pribijaš na križ.
O sveti, mogočni in večni Bog! **)
Usmil' se, in reš' nas iz grehov nadlog!

V Egiptu sim pervorojene
Krotil, zavolj tebe moril;
Zdaj biješ in tepeš ti mene,
De b' kri po nedolžno prelit.

Iz sužnosti sim te odpravil,
Sovražnika vtopil v morje;
Ti meni se zoper postavil,
Sovražnikom zročil v roke.

Odperl sim ti morje rudeče,
Za tebe postavil se v bran;
Ti delaš men' rane boleče,
Nemilo odpreš mojo stran.

*) S temi versticami se vsak odstavek začne.

**) S tema versticama se vselej konča.

S stebram sim ti svetil ognjenim,
Po dnevi te skrival z meglo;
In ti me z jezikam strupenim
Pilatužu tožiš krivo.

V pušavi dajal sim ti mane,
Mermral si, in dal sim mesa;
Ti delaš za hvalo men' rane,
Me tepeš, pobijaš na tla.

S studencam sim tebe napajal,
Si vode se sladke napil;
Ti meni si jesih podajal,
Si z žolcam mi žejo gasil.

Lej štirideset let sim te vodil,
Iz neba pošiljal jedi,
Pred tabo v nevarnostih hodil,
Za hvalo me križaš zdaj ti.

Sim tepel z mogočnosti perstam,
Ves Kanaan gnal pred teboj;
Ti tepeš po glavi me s terstam,
Nevsmiljeno delaš z menoj.

Ko nograd sim tebe zasadil,
Te čedil in kopal zvesto,
Te z terdno ograjo zagradil,
Grenkoto mi vračaš za to.

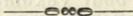
Obdal sim te z velko lepoto,
De krono kraljevo imaš;
Ti delaš pa meni sramoto,
Mi ternjevo krono podaš.

Povikšal sim tebe na sveti,
V časti imeniten živiš;
Jest morem pa tolko terpeti,
Me vzdigneš, obesiš na križ.

Sveti križ.

(Iz latinskiga.)

Krraljevo znamnje, lej, stoji!
Svet križ, nebeška luč gori!
Na njem Življenje smert sturi,
Življenje z smertjo nam dobi.

Za nas je od kervi neznan,
Odperta je njegova stran,
Lije mu rešna kri iz ran,
De je bil greh sveta opran.

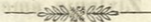
Zdaj je Zveličar dokončal,
Kar je že David prerokval,
In vsim narodom oznanval,
De bo z lesa Bog kraljeval.

Prelepo in sveto Drevo!
Rudeče pisano s kervjo!
Bilo si vredno ti samo
Nositi tak sveto Telo.

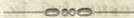
Na tebe je prebita b'la
Odkupšina vsiga sveta,
Pravici žaljen'ga Boga,
De je rešila rop pekla.

Češen si ti, presveti križ!
Edin nam upanje deliš,
Le ti nam milost zadobiš;
Pregrehe naše nam izbriš'.

Čast, hvala bodi vekomaj,
Nebeškemu Bogu vselej!
Presveti križ nam vernim daj,
De pridemo v nebeški raj!

Jezus v grobu.

Umerl je, oh! umerl pravični!
Na strašnem križi je terpel;
Končali so ga zdaj krivični,
Umerl je, oh! za nas umrel!

Težave naše je on nosil,
Sveta pregrehe nase vzal;
Za nas, za grešnike še prosil,
Ko je umirati začel.

Na tvojim hribu prenesrečnem,
Kalvarija! se je darval,
Zatoraj bode v miru večnem
Njegov spomin pri nas ostal.

Ko jagnje je bil on pohleven,
Tud' sojen ust še ne odprè,
On, Kralj nebes, za nas tak' reven,
Za nas terpi, in umerje.

O Jezus, usmili se, usmili!
Odpusti grehe nam, in daj,
De svét ko bomo zapustili,
Gremo s teboj v nebeški raj.

Tam v grobu je, in zdaj počiva,
Razgajžljan, preboden, poln ran;
Lej kamen njega grob pokriva,
Z čuvaji gerdmi je obdan.

Hudobnim so ga prisodili,
Med tolovaje je bil štet;
Narodi bodo ga molili,
Častil bo njega grob ves svet.

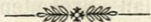
O Jezus, drage nam mazila
Iz groba tvojiga dihté;
O vzemi tud od nas darila,
Iz žalnih sere grenke solzé.

Naj nas, dodeli nam, dodeli,
Od greha te solsé pero,
De kdaj po smerti vsi veseli
Se snidemo v sveto nebo.

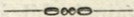
Le pridi čez me grob, trohnota,
Nič več se tebe ne bojim;
Veselje si mi, ne strahota,
Iz tebe k Bogu pohitim.

Sej terdno vem, de Bog, strohneti
Odrešenika ne pusti;
Vestal je on, sam Bog presveti,
Vestali bomo tudi mi.

Smert tvoja, Jezus, nam življenje,
Tvoj križ veselje vsim daje,
Iz tvojga groba nam vstajenje
V terdnem upanji cvete.

Sv. križev pot.

Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte, se godi!
On, kter nas vse živi,
Strašno za nas terpi.

I.

Razgajžljan, zapljuvan,
In kronan zasramvan;
Pred sodbo je peljan,
Nedolžin v smert izdan!

II.

Lej, križ mu naložé.
Na ranjene ramé.
Oh, Jagnje božje gré,
In nese vse dolgé!

III.

Opešal je v močeh,
Podrè ga križ naš greh,
Vtopljen v sveta dolgeh
Leži potert na tléh.

IV.

Oh, žalosten spomin!
Ker sreča Mater Sin!
Ji gre meč bolečin
Do serca globočin!

V.

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se!

VI.

S pertam Veronika
Obrise Jezusa;
Spomin za to ji da
Terplenja britkiga.

VII.

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet;
O, jenjaj, grešni svet!
Ponavljat' greh preklet!

VIII.

Usmiljene žené!
Ne jokajte za mé;
Točite za-se lé
Spokornih serc solzé.

IX.

Oh! Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vender se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi.

X.

Ker pride na goró,
Ga slečejo gerdó,
Pijačo mu dajo
Ostudno in grenko.

XI.

Na križ ga položé,
Raspno roké, nogé,
Žebli mu zdaj nové
Še rane naredé.

XII.

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče kri!
Za grehe vsih ljudi
Zveličar smert stori.

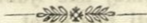
XIII.

Maria, k' teb' hitim,
Tvoj'ga Sinu častim.
Z vama, dokler živim,
Rad jokam in terpim.

XIV.

Za naš greh mertviga
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojiga serca.

O Jezus, hvala zdaj
Ti bod' ino vselej;
Skoz svojo smert nam daj
Te ljubit' vekomej.

Počesenje svetih peterih ran Jezusovih.

— ooo —

Počesena, leva rana
Nog Pastirja zvestiga!
Mu od ternja grehov dana,
Ko iskal je grešnika.
Tvoja sveta kri naj zmije
Krivih potov hudobije
Hlapca nehvaležniga.

Desne noge rana! sterla
Hudi kači si glavo;
Počesena! k' si odperla
Vrata grešnikom v nebo.
Odverni skušnjav viharje,
Tvoja kri nesreč naj varje
Mojo dušo in telo.

Roke leve rana svéta,
Ti priserčna! vir dobrot!
Nas objeti si raspeta
Serčno počesena bod'!
Ti ozdravi duš bolezní,
V sveti vnemaj nas ljubezni;
Ne zapusti nas sirot.

Rana desne vsemogoče,
Počesena tudi ti!
'S tebe vir krivi tekoče
Žegen vsim ljudem deli.

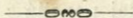
Žegnaj milo tudi mene,
De krivi za greh kropljene
Kapljica me doleti.

Stran presveta! prebodena!
Bistro teče potok tvoj:
Ljubezniva, počešena!
Grešnim nam odperta stoj.
V tvojim sercu naj prebivam,
In miru sladkosti vživam,
Ljubeznivi Jezus moj.

Velikonočna. I.

(Iz nemškiga.)

Velika gre iz groba
Ob moč je smert, trohnoba!
Velikonočno jagnje bil,
Je zame drago kri preлил.

Alleluja!

Otet je človek, réšen!
In v brezdno satan trešen!
Smert nima svojga zèla več,
Odpert je grob in kamen preč!

Alleluja!

Odrešil je očete
Veliko časa vjete;
Častito jih pelja sebo
V zaperto z greham pred nebo!
Alleluja!

O, kak se svetjo rane
Nevsmiljeno mu dane!
Veselje angelsko verši,
De smert je mertva nas uči.
Alleluja!

Je terdna naša vera,
Resnica jo podpera:
Zveličar je od smerti vstal;
Tud nas ne bode grob končal.
Alleluja!

Le kratka noč bo v grobi,
Ker angel kmal' zatrobi;
Telo tud potlej popeljá
Zveličar v raj, in smert nehá.
Alleluja!

Dopolnit naše želje,
Pripravit nam veselje
Greš ti, Zveličar, pred menoj,
Prišel bom, upam, tud za t'boj.
Alleluja!

Življenje ponoviti,
Tako v nebo daj priti,
Kjer pri Očetu ti sediš,
In vsim pravičnim lon deliš.
Alleluja

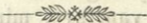
Pred sodbo bom postavljen,
Po svatovsko napravljen,
Z kervjo bom Jagnjeta opran,
Med tvoje svate svat odbran.
Alleluja!

Alleluja! Alleluja!

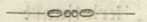
Alleluja! Alleluja!

Po tvoje, Jezus, bratam brat,
Daj tudi nam od smerti vstati?

Alleluja!

Velikonočna. II.

Jezus, premagavec groba,
Ves častit iz njega gré,
Lej, obdaja ga svetloba,
Varhi strahoma bežé.
Grob je prazen in odpert,
Zmagan greh, pekel in smert!
Alleluja!

Razveseli se, Kraljica!

Mati zemlje in nebes!

Kterga Mati si, Devica!

Je od smerti vstal zares.

Sléci žalost in britkost,

In obleci slast, radost.

Alleluja!

Zavesêl' se, Magdalena!
Jezus pred teboj stoji!
Tvojga sladki glas iména
Ti iz njega ust zvoní.
Lej, za kterga vsa goriš,
Nikdar več ga ne zgubiš.

Alleluja!

Vi, apostelni boječi!
Serčno veselíte se,
Ker Zveličarja stermeči
Pred seboj zagledate.
Oznanuje vam svoj mir
Vaš preljubljeni Pastir.

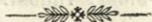
Alleluja!

Veselimo se, kristjani!
Jezus je odrešil svet!
Sužnosti smo odpeljani,
Paradiž odpert je spet.
Smertni strup je pokončan,
Vstali bomo sodni dan.

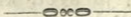
Alleluja.

Jezus, tebi hvalo večno
Poje zemlja in nebo;
Svojo stvar si storil srečno,
Rešil s svojo kervijo,
Alleluja! pôje naj,
Alleluja vekomaj!

Alleluja!

Velikonočna. III.

Zveličar naš je vstal iz groba!
Vesel prepevaj, o kristjan!
Premagana je vsa hudoba!
Dans je rešenja tvojga dan.
Poterta je pekla oblast!
O poj, kristjan, hvaležno čast!
Alleluja, alleluja!

Kje, smert, je zdaj premaga tvoja?
In tvoje ojstro zelo, kje?
Veselo upa duša moja,
Življenje večno čaka njé.
Moj Jezus je od mertvih vstal,
Kraljestvo smerti pokončal.
Alleluja! alleluja!

Prešlo te je, o grob, strašenje,
Vsejano v tebe je telo,
De bo poklicano v življenje,
Kjer več trohnenja zanj ne bo;
De trupla prah ino pepel
Spet oživi častit vesel.
Alleluja! alleluja!

O sreče dan! o dan veseli,
Ki ga je storil nam Gospod!
De b' njemu večno hvalo peli!
Odrešen je človeški rod!

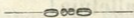
Odpert stoji nam paradiž,
In vrata vanj je sveti križ.
Alleluja! alleluja!

Iz groba grehov, duša, vstani,
V novo življenje z Jezusam,
Odrešena serčno se brani
Premaganim sovražnikom.
V ljubezni sveti zvesta stoj
Zveličarju hvaležna poj:
Alleluja! alleluja!

Križev teden.

(Iz nemškiga.)

Bog, kter grešnike štrafuješ,
In pravične zveseluješ,
V nebu ti nad nam' živiš,
Žugaš, tepeš in krotiš.
Sliši nas, stvari uboge,
Odverni nam vse nadloge,
Zdrave, v miru nas ohran',
Daj nam kruha vsaki dan!

Slednji dan nas iz dobrote
Preskerbuješ revne srote;

Si mogočen Gospodar,
In skerbiš za vsako stvar.
Sliši nas, i. t. d.

Ti daješ stvarém živeti,
De gre dež, in solnce sveti,
De polje lepo cvete,
Žito upanje daje.
Sliši nas, i. t. d.

Če živali nam škodljive
Pridejo na vert, na njive,
Tvoja volja je tako,
Služimo si z greham to.
Sliši nas, i. t. d.

Če od neba le dežuje
De nam živež potonuje,
Pride to iz tvojih rok,
Zavolj spačenih otrok.
Sliši nas, i. t. d.

Če poleti za vročino
Vzame toča nam poljnino,
De zelen'ga vidit ni,
Smo pregrešili sami.
Sliši nas, i. t. d.

Če gromi, se križem bliska,
De se vsak ostrašen stiska,
Grešnik tvojo moč spozna,
V svojih grehah trepeta.
Sliši nas, i. t. d.

Svojo moč prav pokazati
Hotel si Egiptu dati

Rodovitnost sedem let,
Ino sedem lakot spet.

Sliši nas, i. t. d.

Izraelce si posvaril,
Z dolgo sušo jih udaril,
Ko je Ahab kralj njih bil,
Dež tri leta ni rosil.

Sliši nas, i. t. d.

Je nebo zaperto bilo,
Polje ni dežja dobilo,
Izrael je malikval,
Ti pa, Bog! ga obiskal.

Sliši nas, i. t. d.

Pa Elija si ohranil,
Čudno lakoti ubranil,
K' je zatirala strašno
Celo Judovsko zemljo.

Sliši nas, i. t. d.

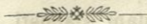
Ker se ljudstvo spreoberne,
Šibe tvoje si odverne,
Ko Elija pros' za nje,
Kmalo dost dežja dobé.

Sliši nas, i. t. d.

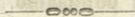
O Bog, tudi nas se usmili!
Ki smo te močno žalili,

Kader bodeš tepel nas,
Prošnje usliši tisti čas,
Sliši nas, i. t. d.

Tebi v voljo se čmo zdati,
Svoje polje obdelvati,
Ti odpri roko, Gospod!
In napolni nas dobrot.
Sliši nas, stvari uboge,
Odverni nam vse nadloge,
Zdrave, v miru nas ohran',
Daj nam kruha vsaki dan.

Oče naš.

V imen' Boga Očeta,
Sinu in Duha
Zapoj o duša vneta!
Čast trojniga Boga.
Molitev zdaj molimo,
K' je nas je Bog učil;
Očeta z njo prosimo,
De b' nam dobrotljiv bil.

O Oče naš! v nebesih
Kraljuješ vekomaj,
Na dušah in telesih
Nam milost svojo daj.

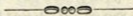
Naj bode posvečeno
Presveto tvoje imé;
Svetejši ni nobeno,
Vsa čast mu večno gré.

Kraljestvo tvoje pridi
Po naši smerti k nam;
Po tvoji volj' se zidi
Na zemlji, kakor tam.
Daj nam vsakdanjga kruha
Za dušo in telo,
Pošlji nam svetga Duha,
De nas preživil bo.

Odpusti nam slabosti
In grehe, k' jih stormo,
Ker bratom po dolžnosti
Tud mi odpušamo.
Ne vpelji nas v skušnjave;
Od greha reši nas.
O daj nam misli prave
Te ljubiti večni čas.

Nebohod Jezusov.

Praznik svet se dans obhaja,
Jezus gre v sveto nebo,
Nam gre vsim pripravljat kraja,
Kamor nas poklical bo.

Kaj t'daj delamo na svetu?

Glava je v nebesa šla;
Le v nebo nam je želeti,
Skoraj večno vživat ga.

Razodel je bil resnice,
In odrešil grešni svet,
Dal apostelnam ovčice,
Ter je bil v nebesa vzet.

Bel oblak jim ga zakrije,
Oh! že več ga vidit' ni!
Glas serca za njim vpije,
Gledajo za njim oči.

Kakor blisk sta perstopila
Dva svetla moža pred nje;
Jih lepo ogovorila:

Kaj tû gledate možje?
Jezus, ki je šel v nebesa,
Bo prišel spet sodni dan,
Sodit duše in telesa,
Vsim odločit večni stan.

Ti si, Jezus, šel pred nami,
In spet prideš sodit nas,
Naj nas grešne to predrami,
De skerb'mo za tisti čas.

Če ne bomo prav živeli;
Vekomaj nam bo gorjé;
Jezus, tukej nam dodeli,
De prelivamo solzé.

O, nikar ne navezujmo
Na posvetni prah serca,
Stanovitno zaničujmo
Vabljenje in slast sveta.
Kar je tukej, sovražimo,
Svet apostel govori;
Kar je gôri, to ljubimo,
Kjer Zveličar naš živi.

Kristus mogel je terpeti,
De je prišel v svojo čast;
Njega zgled naj vsim nam sveti,
De sovraž'mo grešno slast.
Sam'ga sebe zatajiti,
Križ prenašati voljno,
Za Zveličarjem hoditi,
To nas pelje gôr v nebo.

Binkošti.

Prid', sveti Duh! apostelnam dan,
Ker si bil dansi vanje poslan,
De čuda božje pravijo,
Sovražnikam se vstavijo.

Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
In jih med svoje verne razli;

Resnico de poslušajo,
In nje sladkost okušajo.
Prid', sveti Duh! rassvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči serce,
Zažgi nam v sercih svete želje;
Ljubit', kar je pravičniga,
Se varvati krivičniga.

Prid', sveti Duh! ljubezni sveté.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
Poterdi v sercih pravo svetost;
Daj, de se ne spodtaknemo,
V ljubezni ne premaknemo.

Prid', sveti Duh! ti naša krepkost!

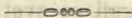
Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
Veselje naše, naš pomočnik!

O, vôdi nas do večnosti,
Pripelji nas do srečnosti.

Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sveta Trojica.

Prerok je serčno zdihval,
K' božji tron zagleda,
Se nesrečniga imenval,
De njega beseda

Ni vredna se skleniti
Med Serafinov šum,
K' jih sliši sveto vpiti:
Svet! svet! Bog, vojsknih trum.

Mati cerkev tudi nam

Dans nebo odpéra,
Kaj oko zagleda tam,

Če se gôr ozéra!

Trepečejoč sklenimo

Svoj glas med unih šum,

In sveto pojmo, vpimo:

Svet! svet! Bog vojsknih trum!

Dansi velik praznik je,

God svete Trojice,

Svet se ves pred njo maje,

Mi smo vsi srotice.

Pred tronam nje klečeči

Zdaj poženimo šum,

Zapojmo vsi goreči:

Svet! svet! Bog, vojsknih trum!

Sto in štirinštirdeset

Tavžent mu jih poje,

Ki premagali so svet,

Varval' dvištvo svoje.

Njih pesmi ni moč peti,

Ko glas vodá je šum;

Za njimi pojmo: sveti!

Svet, svet! Bog vojsknih trum!

Svet! svet! svet! Gospod in Bog
Vsgamogočni, večni!

To pojo po neb okrog.

Oh, kako smo srečni,

Če čast Bogu dajemu,

Z njimi ženemo šum!

Če stvarniku pojemo:

Svet! svet! Bog vojsknih trum!

Bojmo le Gospoda se:

Angel kliče z neba,

Ki je vstvaril svet in vse,

Kar nam je potreba;

Le njemu prav služimo,

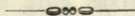
Ženimo sveti šum,

Ga z angelci častimo:

Svet! svet! Bog vojsknih trum!

Vera, upanje in ljubezen.

Živo verjem, terdno upam,
Serčno ljubiti te želim.

Daj mi, Bog, tvoj glas sprejeti,

Zmotam pa serce zapreti;

Sej iz rok ljubezni tvoje

Je prišlo življenje moje.

Vero, upanje povikšaj,

De v ljubezni ves gorim.

Živo verjem i. t. d.
V zmote svet brez tebe zajde,
V tebi se resnica najde;
Teb' ni skritga, Bog presveti,
Brez skerbi ti smem verjeti.
Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
Tri peršone so v skrivnosti,
Le en sam Bog v svoj' svetosti;
V bistvu so moči enake,
Čudne dela so od vsake.
Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
V tebe, Oče, na višavah
Bom zaupoval v težavah;
Tvoja roka me podpéra,
Če me svet, pekel zatéra.
Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
Jezus, tvoje odrešenje
Naj me varje v pogubljenje;
Je nebesa odklenilo,
Upanje nam uterdilo.
Vero, upanje i. t. d.

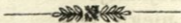
Živo verjem, i. t. d.
Ti me, sveti Duh, podpéraj
Strah u serci mi zatéraj;

De se vterjen ne preganem
Živ ud Jezusov ostanem.
Vero, upanje i. t. d.

Živo verjem, i. t. d.
V tebi, Bog, se veseliti,
Tebe vekomaj častiti,
V dobrih delih hočem rasti,
Tebi v vsih rečeh dopasti.
Vero, upanje i. t. d.

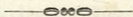
Živo verjem, i. t. d.
Tebi hočem zvest ostati,
Svet naj žuga me končati,
Le do tebe čem hiteti,
In z veselim sercam peti:
Ljubi Oče! tebe ljubim,
Tebe ljubit' hrepenim.

Živo verjem, i. t. d.
Kadar ura mi odbije
In me temni grob zakrije,
Ko trohljivost žvot razdere,
Naj se v mojim sercu bere:
Ljubi Oče, tebe ljubim,
Tebe ljubit' hrepenim.

Sveto rešnje Telo. I.

(Iz latinske.)

Praznika svetiga,
Dans veselimo se,
Prav iz unetiga
Serca naj hvala gre.
Staro preide naj,
Vse novo bodi zdaj,
Misli, djanje vsak prenavljaj.

Dansi praznujemo
Zadnje noči spomin,
Ker se spomnujemo
Kako je božji Sin
Svoje prijatle zbral,
Jagnje jim jesti dal,
S tem zapoved judov dostal.

Včenci zavživajo
Velikonočno jed,
Zadnjič dobivajo
Rešnje Telo prejet'.
Jesti jim ga daje,
Pa razdeli se ne;
Vsak posebej celga prejme.

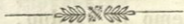
Kadar prejamejo
Slabi njega Telo,
Se ga navzamejo
Moč jim je prava to;

Kelih jim tud zroči,
Da jim ga in veli:
Vsi ga pite, moja je Kri.

Tak je postavljeno
Njega Telo za dar,
Dušam pripravljeno,
De ga zavživa stvar.
Mašniki to storé.
De od njega žive,
In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškiga
Kruha naš duh živi,
'S kruha človeškiga
Se nam prav Bog stori.
Čudi se, o kristjan,
Jezus je vsim jed dan,
Bod' si reven in zaničvan.

Dansi te prosimo,
Trojni, edini Bog!
V sercih te nosimo,
Varuj nas vsih nadlog;
Živi nas slabe zdaj,
K tebi nam priti daj,
In te vživat na vekomaj.

Sveto rešnje Telo. II.

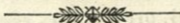
Razumeti kdo je v stani
Čudo, katero se godi?
Živa vera nam oznani,
Kar je skrito pred očmi:
Pod podobo belga kruha
Je Zveličar naš zares;
Mašnik moli, vzdigne duha,
Ga pokliče iz nebes.

Vino njega kri postane,
Ktera zbríše grehe nam,
Če le serca so mu udane
Odpusti on grešnikom.
Na altarji se daruje
Za dolge vsiga sveta,
Bog in človek skup kraljuje,
Vred z Očetam vse nam da.

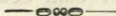
Truplu daje jesti, piti;
Kar pa je še več, ko to,
Naše duše nam nasiti
S svojim Mesam in Kervjo.
Tode skerbni bodmo vedno,
De nam v smert ne bo ta jed;
De jo vžijemo le vredno,
Prav se presodimo pred.

Na kolena se verzimo,
Premišljujmo to skrivnost;
S sercam, petjem ga častimo,
Svéta nam je to dolžnost.
Naj bo hvaljen za dobrote,
Ker neskončno ljubi nas;
Se spoznamo grešne srote,
Smo žalili ga vsak čas.

Oh, kako smo vender srečni!
Bog poniža sam se k nam!
Premogočni, Stvarnik večni
Se stvarem da vžiti tam!
Hrepenimo po kreposti,
Ti pa, Jezus! moč nam daj,
De pri svoji preslabosti
Tebe ljub'mo vekomaj.

Sveto rešnje Telo. III.

Rešnje vidimo Telo
Pod podobo kruha tam;
Jezus, živi Bog je to,
Pravi sveta vera nam.
'Z raja je nebeškiga
Do rodu človeškiga
Sam prišel terpet, umret,
Vsim nebesa nam odpret.

Po vstajenji svojim je
Spet k Očetu šel v nebo;
Pa ostal pri nas je še,
Pustil svoje nam Telo,
V Sakrament postavljeno
V dušno jed pripravljeno,
De je moč za slabe nas,
In življenje vedni čas.

Sam prijazno govori:
Prid'ite k meni vsi ljudje!
Vživajte Meso in Kri,
Duše vaše de živé.
Če ga vredno vživamo,
V njem zares prebivamo;
Vzel nas k sebi v sveti raj
Bo Zveličar vekomaj.

Padi toraj pred altar,
In ponižaj se do tal,
Prôsi milost, revna stvar!
De se t' bo sam sebe dal.
Iz stanu prerevniga,
Iz serca pohlevniga
Prôsi milo: o Gospod!
Bodi z mano ti povsod!

Sveto rešnje Telo. IV.

Sveto rešnje Jezusa Telo!
V sveti Sakrament postavljeno,
V hrano dušno vsim ljudem pripravljeno,
Ki sladkost in moč ima,
Nam življenje večno da;
Hvaljeno, česeno bode naj!
Ljubljeno in moljeno na vekomaj!

Vsemogočni, večni Bog je to!
Angelci pred njim trepečejo,
In pred njega tron na tla se mečejo;
Vsi svetniki ga časte

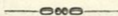
S strahom vsi nad njim stermé.
Molijo Gospoda vse stvari;
Oh, molimo ga ponižno tudi mi!

Ljubeznivi Jezus naš je to!
Na kolena predenj padimo,
Vedno ga častiti zdaj se vadimo;
Vsi prosimo usmiljenja
Iz serca ponižniga
De nam da mogočni žegen svoj,
De na zadnje pelje nas v nebo seboj.

V. Pred sv. rešnim Telesam.

(Iz nemškiga.)

Pridi molit, o kristjan!
Od ljubezni svete vžgan,
Kjer je Jezus v Sakramentu
Iz ljubezni dan.

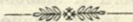
Tukej so svete reči:
Jezusa Telo in Kri;
Duša, ktera njega vživa,
Se ne pogubi.

Bod' češen Odrešenik!
V vsih nadlogah pomočnik,
Svojim vernim, tebi zvestim
Varh in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
Čudapolni Kruh z nebes!
Ti otmi nas vsih nevarnost
Duš ino teles.

Spokorjenja daj solzé,
Grehov zbriši nam dolgé;
Vera, upanje, ljubezen
V sercih naj živé.

Kader umerje telo
Vzemi dušo ti v nebo,
De se bomo veselili
Vekomaj z tebo.

VI. Pred sv. rešnim Telesam.

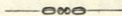
Tukej, duša, se ponižaj
Molit svojga Jezusa,
S terdno vero se približaj
In sprejmi v ljubezni ga.
Lej, v ljubezni svoji sveti
Se ti samiga dari,
S svojo milostjo objeti
V Sakramentu te želi.

Dal za tebe je življenje,
Je na križu kri preлил,
De bi tebi odrešenje
In zveličanje dobil.
Tukej pa želi skleniti,
O nevesta, se s teboj,
Tebi vir življenja biti,
Biti večno ženin tvoj.

Toraj, duša, se ponižaj
Tukej pred Zveličarjem,
S spoštovanjem se približaj
In serčnim zaupanjem.
De zaceli tvoje rane,
De podpera ti slabost,
Vekomaj s teboj ostane
Vse veselje, vsa sladkost.

VII. Pred s. rešnim Telesam.

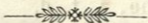

Ponižno tukej pokleknimo,
In z vernim sercam počastimo
Usmiljenga Zveličarja;
Ker v Sakramentu je pred nami,
De bi z gorečimi željami
Častili in molili ga.

Bod' moljeno in počešeno,
Nam iz ljubezni dodeljeno,
Presveto Jezusa Telo!
Bod' dušam moč in posvečenje,
Zastava terdna jim v življenje,
O Jed, popotnica v nebo!

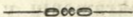
Bod' moljena, o kri častita!
Za grehe vsih ljudi prelita

Iz svete Jezusa strani!
Naj cena tvoja nam odmije
Vsih grehov naših hudobije;
V skušnjavah nam serčnost deli.

Sveto Serce Jezusovo.

(Iz nemškiga.)

Tam v Kruhu vse svetosti,
Nebeškiga sladu,
V zastavi in skrivnosti
Ljubezni in miru
Spoznano, hvaljeno,
Češeno, ljubljeno
Naj Jezusovo serce
Pri vsih nas vedno bo.

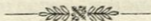
Že pred nas je ljubilo
Serce Zveličarja,
Bo vse nam dodelilo,
Kar tukej prosmo ga.
Spoznano, i. t. d.

Stoji nam vsim odperto
Usmiljeno Serce;
Spokorno in rasterto
Tud milost upat' smé.
Spoznano, i. t. d.

V Serca presveti rani,
Ki nam odperto je,
Se našim dušam hrani
Svet mir, zveličanje.
Spoznano, i. t. d.

V to Serce zakleniti
Se hočmo zadnji čas,
K' bo hotel Jezus priti,
Še v Sakramentu v nas.
Spoznano, i. t. d.

O Jezus! naj omije
Nas Serca tvojga Kri,
Naj grehe nam pokrije,
In milost dodeli.
Spoznano, i. t. d.

Čisto spočetje Marie Device!

Daj mi vredno počastiti
Tvoje sveto spočetje,
Kjer si ti začela biti,
Božja stvar čez druge vse:
O Maria, počešena!
Ti kraljica angelov!
Ti, človeštvu dodeljena,
Vir rešenja grešnikov.

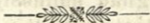
Od začetka bila zbrana
V Mater sveto usmiljeno,
V spočetji že obdarvana
Z božjih gnad obilnostjo:
Hči Boga Očeta zvesta,
D'vica čistiga rodu,
Svetiga Duha nevesta,
Mati božjiga Sinu.

Kakor jutrajna danica
Zvezd svetlobo zatemni,
Tvoja čistost, o Devica!
Zmaga vrednost vsih stvari.

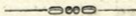
Kakor lil'jo sred osata
Te je vsadil večni Bog;
Sama čista, gnad bogata
Si zmed Evinih otrok.

Kakor solnce v zarji zlati
V svetlem tronu prisija,
V tebi, sveta, čista Mati!
Bog častitljiv tron ima.
V tronu tvojiga telesa
Je prisvetil Jezus nam,
De bi kazal pot v nebesa
Nam zgubljenim grešnikom.

O Devica čista sveta!
Mati, ti, brez madeža!
Bodi tebi hvala péta
Vedna, neprenehana:
Naša tukaj, v solz dolini,
Od nevrednih grešnikov,
Tam, v nebeški visočini,
Od zveličanih duhov.

Mali Šmarin.

Dans veseli oznanujmo
Vnétih sere občutleje,
S sveto pesmijo praznujmo
Rojstvo Božje Matere.

God častit nebes kraljice
Kerubine veseli;
Naj dan svoje Pomočnice
Verna zemlja tud časti.

Noč beží in hudobija,
Dan se dela grešnikom,
Ko danica je, Marija,
Ane hči rojena nam;
Zarija, ki je rodila
Večno solnce, Jezusa,
Odrešenje oznanila
Iz strašnih temnic peklà.

V posvečenje goda tega
Hvalno petje naj verši,
Naj v nebesa se razlega,
Večniga Boga slavi:
De je zemljo razveselil,
De nam je Marijo dal,
Pomočnico nam dodelil,
Ljubo Mater vsim odbral.

Tjè pobožni pristopimo
Pred Marijo usmiljeno,
Se ponižno priklonimo
Pred preljubo Materjo;
Svetga ljubljenja vezilo
Naj ji vsak dari sercé;
De na nas pogleda milo
Naj jo prosijo željé.

Sladko imé Maria.

— ooo —

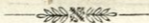
Maria! o sladko imé
Je tvoje, Mati in Devica!
Stvarem Gospa, nebes Kraljica
Napolni z upanjem sercé;
Maria! o sladko imé!

Maria! o sladko imé!
Si nam Zveličarja rodila,
Nebeške vrata odklenila;
Odrešeni te vsi časté;
Maria! o sladko imé!

Maria! o sladko imé!
Si Mati milosti nam dana
Pomoč kristjanov imenvana;
V potrebah tebi se zročé;
Maria! o sladko imé!

Maria! o sladko imé!
Ti sprosiš grešnim spokorjenje,
Pred Bogam milim odpušenje;
V skušnjavah k tebi pribežé,
Maria! o sladko imé!

Maria! o sladko imé!
Ko nam ločenje se oznani,
Nam ti stojiš zvesto na strani,
Oči mertvaške zastoje
Maria! o sladko imé!

Oznanenje Marije Device.

Bod', Marija, počešena!
Pravi angel k nji poslan,
Z milostjo si obdarjena
Dansi, ta tvoj vélki dan!
Milost božja je zvolila
Tebe izmed vsih stvari;
Dvico te je posvetila,
Med ženami take ni.

Kaj se boš, Marija, bala?
Bog za tvojo čistost vé;
Sina bodeš svetu dala
Jezus bo njegovo imé.
Velik bo po celem svetu,
Božji Sin se bo imenval;
In po Davidu očetu
Vekomaj bo kraljeval.

Kak se to zgoditi hoče?
Mi, Marija, govoriš!
Al pri Bog' je vse mogoče,
Tud če dvica bit' želiš.
Lej, Marija svojo teto,
Dolgo ni bla uslišana,
Le poglej Elizabeto,
S sinam je požegnana.

Slišala je to povelje,
Ostermelo je sercé;
Pa storit' ji je veselje,
Kar Gospod ji zapové.
Lej, Gospodova sim dekla,
Kar želi, zgodi se naj!
Je Devica čista rekla;
Angel se poverne v raj.

Lej, Devica je spočela,
Ohranila dviški cvet;
Mater' božje čast prejela,
In osrečila ves svet;
Božje čuda zdaj molimo,
Božjo skrivno premodrost,
Njega milost zahvalimo,
Predobroto in svetost.

Marije Device pesem.

(Iz latinskiga: Magnificat.)

Večniga Gospod Boga
Moja duša povikšuje,
Vse veselje v njem ima,
Ki me večno osrečuje;
V revno deklo se ozre,
Blagorval bo cel svet me.

Njega milost in svetost
Je veliko men' storila,
Vsegomočnost in modrost
Me je ubogo počastila,
Njega milost vsi dobé,
Kterikol' ga prav časté.

Bog mogočni vse krotí,
Ktere hud napuh navdaja,
Jemlje sedež jim časti,
In pohlevne nanj posaja.
Vbogim da dobrot od več,
Bogat gre pa prazen preč.

Izraela je sprejel,
Kterga je neskončno ljubil,
Spolnovati je začel,
Kar je nekdam bil obljubil:
De bo srečen ves, povsod
Abraham in njega rod.

Žalostna Mati božja.

(Iz latinske.)

Žalostna je Mati stala,
Se pod križem mil' jokala,

Kjer je visel njeni Sin.
V žalost je serce vtopljeno,
Vse pobito, prebodeno
Z mečem dušnih bolečin.

O, kaj žalosti prestati
Mogla je presveta Mati,
Ktere Sin je rešil svet!
Žalostna stoji jokaje,
Zdiha gleda trepetaje,
Kaj nje Sin terpi raspet.

Kdo bi solz ne jel točiti,
Če Marijo ugleda biti
V sred britkosti, ko je ta?
Kdo preserčno ne žaluje,
Če to Mater preišljuje,
Ki terpeti tolko ima?

Grehe ljudstva nase vzeti,
Vidi, Jezusa terpeti,
Šibam vdati se volno.
Gleda svojga Sina milo,
Ki je vse ga zapustilo,
Kadar je nagnil glavo.

Mati! zgled ljubezni prave!
Daj mi čutit' te težave,
Daj mi solz pregrenkih dar.
Daj mi Mati serce uneti,
In za Jezusa goreti,
De mu bom prijetna stvar.

Sveta Mati! to te prosim,
Rane Kristusa naj nosim,
Vtisni mi jih ti v serce.
Naj te rane tvojga Sina,
Naših grehov bolečina
Tudi mene v živo sklé.

Daj, de s tabo rad žalujem,
Svoje grehe objokujem,
Dokler tukej še živim;
De pod križem bi prebival,
In s teboj solze prelival,
'S celiga serca želim.

O ti vsih devic devica,
V žalosti nam tovaršica,
Daj, de jokam se s teboj;
Smert de Jezusa ostane
Meni v sercu, naj tud rane
Bodo vedno pred menoj.

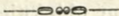
Naj se svetih ran navzamem,
In od križa ves unamem,
Kristusu de bom udan.
Dušo uneto in gorečo
Mati, varovaj v nesrečo
Kadar pride sodnji dan.

Tvojga Sina križ me hrani,
Ino smert njegova brani,

Mi pomoč in milost daj.
Ko bo smert telo zadéla,
Daj de bo takrat prejela
Duša moja sveti raj.

Žalostna Mati božja.

Kak zalivajo solzice
Sveti Materi oči!
Oh! kako serce Device
Žalosti morje topi!
Vsa prepadena in bleđa
Vidi s križa snetiga;
Ga v naročji svojim gleda
Truplo Sina ljubiga.

Lica z kervijo oblite!
In odperto sveto stran!
Oh, roke, noge prebite!
Celo truplo polno ran!
Gleda, in v solzah jih père,
In kušuje jih svete;
Meč britkosti ji predere
Žalno materno sercé.

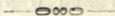
Vender smertne bolečine
Ji ne zmagajo serca!
V božjih sklepov globočine
Se ponižna dekla uda.

Vsmiljena za nas daruje
Večnimu prijeten dar :
Svoj'ga Sina mu ofruje,
Nje naročje — je altar.

K teb' zdihujem, o Devica!
Ker za mene tolk' terpiš,
Marternikov ti Kraljica!
Tud terpeti me učiš.
Daj de s tabo rad žalujem,
Ker v dolini solz živim,
Svoje grehe objokujem,
Odpušenje zadobim.

Nebovzetje Marije Device.

Verni vsi se dans v nebo ozrite,
Glejte čast Device prečastite,
S ktero jo Bog večni počasti:
Angeli nebeški jo sprejmejo,
Jo zveličano v nebo nesejo,
Kjer Zveličar njeni Sin živi.

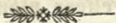
Kar še človek vidil ni z očesam,
Kar še slišal ni nikol z ušesam,

Kar mu ni prišlo nikol v serce
To je sveta Mati zadobila,
V tem se bo brez konca veselila;
Spolnjene so tukej vse želje.

Sveti se ti krona, o Devica!
Ktero sveta ti daje Trojica,
Rassvetljuje tvoj častit obraz.
Z sončnim oblačilam si obdana,
Si nebes Kraljica imenvana;
Boš češena Mati večni čas.

Angeli časte te in svetniki,
Služijo ti, Materi veliki,
Materi Zveličarja sveta.
Ti pa le Gospoda povikšuješ,
In se večno v njem razveseluješ;
Hči in Mati večniga Boga.

Tudi naša družba ti prepeva,
Te častiti prav si prizadeva,
In te hvali vedno z vso močjo.
Bodi, o Devica, naša Mati;
Ti nam moreš vselej pomagati;
Sprosi nam, de pridemo v nebo.

Maria, duhovna roža.

—∞—

Častna roža! o Devica!
O Maria, ljubljena!
Dviških cvetov o kraljica!
Bodi tù pozdravljena,
Kjer pobožnih sveta truma,
Skrivna róža, te časti,
Preč od družb posvetnih šuma
Tvojemu duhu prot' hiti.

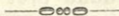
Zavolj čistosti berhkote
Te je, Rožo, Bog izbral,
Polno milosti lepote
Mater svojmu Sinu dal,
Teb' pod sercam je prebival
Jezus s svojo milostjo,
Teb' v naročji je počival,
Te navdal z prijetnostjo.

V večne slave visokosti,
Roža angelska, stojiš,
In z dišavo zgol sladkosti
Vse nebesa veseliš.
Svoje sveto dopadenje
Večni nad teboj ima,
Ti si njega zaželjenje,
Kar ga prosiš, vse ti da.

Oh! oberni v nas sirote
Svoj častitljiv, svet obraz,
Sladka Mati vse dobrote!
Prosi Jezusa za nas!
Ko boš ti Sinu prosila
Za uboge grešnike,
Božja milost bo razlila
Se nad nas zaveržence.

Čast Marije. I.

Glas iz serca poženimo,
Mater božjo poslaviti,
De pusti nam, jo prosimo,
Jo priserčno počastiti;
Ona je nebes Kraljica,
Ona naša pomočnica.
Naj jo hval'jo vse stvari:
Bod' češena, Dvica ti!

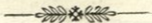
Je prišla, za nas rojena,
Lepšat in osrečit svet,
Kakor lil'ja zasajena,
Lepšal jo je dviški cvet.
Je živela le v samoti,
Le v ponižnosti, tihoti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

Z božjo milostjo navdana
Polna od Boga dobrot,
Mati božja bila zbrana,
In veselje nas sirot.
Jezusa nam je rodila,
Nam zveličanje dobila.
Naj jo hval'jo i. t. d.

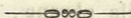
Zdaj je ona naša Mati,
Za nadloge naše vé,
Nam zamore pomagati,
Če pred sedež Sina gré;
Naše prošnje predenj nosi,
In za nas nadložne prosi.
Naj jo hval'jo i. t. d.

Kakor je svetla danica,
V nji gori tako svetost;
Je ostala vselej Dvica,
V nji se božja vid' modrost.
Kristijani jo hvalimo,
Svojo Mater počastimo.
Naj jo hval'jo i. t. d.

O, poslušaj zdaj, Marija!
Mile prošnje nas otrok,
Nas zatira hudobija,
O, poslušaj ti naš jok:
Dej Boga za nas prositi,
Vselej te žel'mo častiti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

Čast Marije. II.

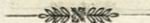

O Marija! lepši cvet!
Ko je kdaj imel ga svet,
Izmed vsih devic si zbrana,
Mati milosti nam dana,
De pred Jezusam stojiš,
Grešnikom pomoč deliš.

Sveta Mati vsih dobrot!
Spomni se nas, revnih srot
V sercu maternem nas nôsi,
In pred Bogam za nas prôsi;
On z veseljem vse stori,
Kar ga prosiš, Mati, ti.

Nam pomoč, Marija, daj,
De poboljšamo se zdaj;
Prôsi božjiga sodnika,
Njega milost je velika,
De nam on odpustil bo
Storil milostno sodbo.

Grešnik! grehe objokuj,
Vredno zanje zadostuj;
Če se bomo spokorili;
Ino Jezusa ljubili,
Bo Marija zadnji čas
Milost sklicala nad nas.

Čast Marije. III.

(Po latinskem: Salve regina.)

—o—
Češena Mati in Kraljica!
Marija, usmiljena Gospa!
Nam upanje in pomočnica,
Češena! usliši glas prošnja!

Zaverženi otroci Eve
Te kličemo, pomagaj nam
V dolini solz, uboge reve,
Se tebi veržemo k nogam.

Ozri se, naša ljuba Mati!
Ozri se milostno na nas!
Po smerti dej nam pokazati
Zveličarjev častit obraz.

Devica sladka, mila, sveta!
Pomagaj nam živet' sveto;
Ti sprôš' nebeškiga Očeta,
De k tebi pridemo v nebo.

Čast Marije. IV.

O Marija, bod' češena!
Polna milosti dobrot,
Teb' podobna ni nobena;
Bog je s tabo, tvoj Gospod!

Žegnana si med ženami,
Žegnan tvoj presveti Sad!
Jezus Kristus, sam Bog z nami,
Nam začetnik božjih gnad.

Prosi sveta božja Mati
Za nas grešnike Boga,
De nam njega da spoznati
In ljubiti iz serca.

Grešnim milost spokorjenja
Sprôsi nam, Marija, zdaj;
Uro poslednjo življenja
Sprosi nam nebeški raj.

Čast Marije. V.

Kristjani! Marijo častimo,
Nebeška je ona Gospa;
Jo s petjem veselim hvalimo,
Rodila je Kralja svetá;

Iz serca jo toraj prosimo lepo,
De naj nam pri Bogu besednica bo;
Če človek pomoči želi,
Pri nji jo gotovo dobi.

Marija presveta Devica!

Ki polna si božjih darov,
Preblaga nebeška Kraljica!

Kraljica presrečnih duhov!

Poglej nas na zemlji pregrešnih sirot,
Ki tare nas breme pretežkih pomot;
Mi kličemo, de bi nas Bog,
Odrešil iz naših nadlog.

O mati naj bolj dobrotljiva!

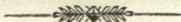
Ki revežem pomoč deliš,
Oči, ki jih solza zaliva,
Vsa rada tolažiš, vedriš!

O prôsi preljubiga svojga Sinu,
Zveličarja našiga, Kralja miru,
De milo na nas se ozre,
In grehe zanese nam vse.

Ko duša se bode ločila

Od tod iz telesnih slabost,
O prôsi, Marija premila!

De pride v nebeško sladkost,
Kjer gleda, kar tukej ne gleda oko,
Posluša, kar tukej ne sliši uho,
Uživa veselje serce,
Kjer Bog mu spolnuje želje.

Čast Marije. VI.

—o—o—o—
O Kraljica družb nebeških!
Mati celiga sveta!
Sliši pesem ust človeških
Zvirajočo iz serca.
Sliši mile ti glasove;
V zgol slabostih in pregreških
Prósi tvojih gnad darove
Revna stvar v dolin' solza.

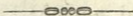
Bodi naša pomočnica,
Mati večniga Sinu!
Milosti si porodnica,
Sladke sprave in miru.
Daj nam zdravje v duš bolezni,
De ne spači nas krivica,
De se unemamo v ljubezni,
Priporočaj nas Bogu.

Bodi, ljubezniva Mati!
Pribežalše grešnikom;
Ti nam moreš pomagati
V dolu solz popotnikom;
Vsim sovražnikom nas brani,
Daj nam srečno ték končati;
Stoj, Marija, nam na strani
Pred sodnikom Jezusam.

Čast Marije.

(Iz nemškiga.)

Kako bi dost storili?

Marijo počastili?

Hvalite jo!

Povikšano!

Nikol ne bo prehvaljena;

Hvalite neprenehama!

Stvari ti vse pojejo,

Duhovi čast dajejo,

Te tam časté,

Se pokloné

Nebes kraljica! pred teboj,

O poj serčneje, jezik! poj!

Te vredno počastiti

Se z angelci skleniti

Kristjan želi,

In te časti;

O bodi vedno hvaljena!

K' si Mati našga Jezusa.

Ti, vsih pobožnih želje!

Ti, grešnikov veselje!

Oberni v nas

Častit' obraz,

O srédnica pred Jezusam!

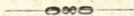
Pokaži, de si Mati nam!

O bodi nam Devica,
V potrebah pomočnica!
Tud zadnjo noč,
Nam daj pomoč;
Pripelji nas v nebeških raj
Boga tam gledat vekomaj.

Čast Marije.

(Iz latinskiga.)

Duša moja! pesem tvoja
Čast Marije rasglasuj;
Nje godove, gnad darove
Vsa pobožna posvečuj.
Prav prevdari v božji stvari
Njeno čudno visokost;
Porodnico in Devico,
Hval' posodo vsih skrivnost.
Nji se zrôči v grehov nôči;
De te ona rassvetlí;
De te varje, in viharje
Strast hudobnih umirí.
Ona mila, odklenila
Je zaklade vsih dobrot;
Ta Danica, zvezd kraljica,
Rassvetli v nebesa pot.

Svéte zmage D'vice blage
Čast prepevaj, jezik moj!
Vse zvijače hude kače
Je rasterla pod seboj.
Ne prenehaj, se ne vpehaj
Hvalit vsih nebes Gospé;
Nje dobrote za nas srote
Razglasuj do konc zemljé.

Oznanujte, povikšujte
Vsi počutki njeno část,
Razglasite prečastite
Božje Matere oblast.
Kolkor hoče, kar mogoče
Naj bi kdo zvesto začel;
Vender védno dosti vredno
Nji ne bode hvale pel.

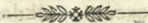
Vsi častite, vsi hvalite
Mater božjo, čisto stvar;
Nje svetosti, visokosti
Ne presežete nikdar.
Toraj pojmo, ne obstojmo,
Povzdigujmo sledni čas
Čast Marije, de razlije
Svoje milosti čez nas.

Nje življenje podučenje,
Rassvetljenje nam delí,
Krivovére in razdére
Nekeršanske raspodí.

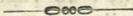
Ko cvetice te Device
Dela cerkev lepšajo;
Skoz nje zglede in besede
Milost véрни vživajo.

Eva bila zaklenila
Z greham vrata v paradiž;
Pa Marije Sin omije
Nas skoz svoj presveti križ.
Zavolj Eve nas je réve
Pogubljenje čakalo;
Skoz Marijo vsi dobijo
Pot v nebo odklenjeno.

Ljubezniva in častljiva
Je Marija vselej nam,
Njo častiti in prositi
Je potrebno grešnikom,
De prosila, govorila
Tam pred tronam božjim bo,
De po smerti v raj odperti
K Bogu pridemo za njo.

Na Šmarni gôri.

Na goró Marije imena
Me prikličé glasni zvon,
Tukej padem na kolena
Pred Device svetli tron.

Tu na sveti visočini,
Se oddalša svet zares!
V brumni keršenkov družini
Se mi bližej zdi nebes.

O Marija! z dušo vneto
Tukej pred teboj klečim,
Tebe, Mater čisto, sveto
Vredno počastit' želim.
Zemlje in nebes Kraljica!
Tebe vse nebo časti,
Tebi Božja porodnica!
Petje angelsko verši.

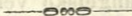
Zvoljeni ti tam pojejo,
Materi Zveličarja,
Čast na vekomej dajêjo
Tebi, gnad napolnjena.
Z njih prepevanjem skleniti;
Se želi slab jezik moj;
O de b' mogel te častiti
Jest, nevredni hlapec tvoj!

Glásno, orgle, zaveršite
S pesmijo častitljivo!
Z nami vredno počastite
Našo Mater vsmiljeno:
Naj ozidje templa tega
Stresa svete pesmi šum!
Naj v nebesa se razlega
Med češenje svetih trum.

Bod' Kraljica, počešena!
Mati božje milosti,
Upanje, sladkost, češena!
V nas, sirote, se ozri.
K tebi kličemo v ječênji,
Mila bodi grešnikam,
In po revnem tem življenji
Jezusa pokaži nam.

Svet rožni kranc.

Svet rožni kranc veseli,
Rešenje smo prejeli:
Devica čistiga rodu
Spočela božjiga Sinu.
Svet rožni kranc veseli!

Svet rožni kranc veseli,
Rešenje smo prejeli:
K Elizabeti čez goré,
Maria z božjim Sinam gré.
Svet rožni kranc veseli!

Svet rožni kranc veseli!
Rešenje smo prejeli:
Devica čista nam rodi
Odrešenika vsih ljudi.
Svet rožni kranc veseli!

Svet rožni kranc veseli,
Rešenje smo prejeli:

Marija, mati Jezusa
Bogu Očetu ofrala.

Svet rožni kranc veseli!

Svet rožni kranc veseli,
Rešenje smo prejeli,

Marija našla je Sinu
Med učeniki v tempelnu.

Svet rožni kranc veseli!

Svet rožni kranc terpenja,
Naj vsak grešiti jenja!

De b' grešnik pogubljen ne bil,
Je Jezus pot kervav potil.

Svet rožni kranc terpenja!

Svet rožni kranc terpenja,
Naj vsak grešiti jenja!

Za greh mesnih želja storjen
Je Jezus gajžljan, rastepen.

Svet rožni kranc terpenja!

Svet rožni kranc terpenja,
Naj vsak grešiti jenja!

Za lakomnost časti, blaga
Je z ternjem kronan kralj sveta.

Svet rožni kranc terpenja!

Svet rožni kranc terpenja,
Naj vsak grešiti jenja!

Mehkužin, o kristjan živiš,
Lej, Jezus nese težki križ!
Svet rožni kranc terpenja!

Svet rožni kranc terpenja,
Naj vsak grešiti jenja!

Za nehvaležne grešnike
Na križi Jezus umerje.
Svet rožni kranc terpenja!

Svet rožni kranc častiti
Nam daj v nebesa priti!

Res, kakor sam je prerokval,
Je Jezus naš od smerti vstal.
Svet rožni kranc častiti!

Svet rožni kranc častiti,
Nam daj v nebesa priti!

Apostelnam je dal oblast,
In šel k Očetu v svojo čast.
Svet rožni kranc častiti!

Svet rožni kranc častiti,
Nam daj v nebesa priti!

De vernim moč od zgoraj da
Jim pošlje svetiga Duha.
Svet rožni kranc častiti.

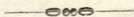
Svet rožni kranc častiti!
Nam daj v nebesa priti!

V nebo je Jezus Mater vzel,
Kor angelski je čast ji pel.
Svet rožni kranc častiti!

Svet rožni kranc častiti,
Nam daj v nebesa priti!
 Marijo vsih nebes Gospó,
 Je kronal z slavo in častjo.
Svet rožni kranc častiti!

Sveta Neža.

Pustite me nevesto,
Vi, mladi Rimljane!
Pustite njemu zvesto,
K' je prvi zvolil me:
Le enga bom ljubila,
K' je drag mi perstan dal;
Le Jezusu služila,
K' je smert za me prestal.

To preta sveta Neža,
Keršanska deklica,
Zavolj nebes deleža
Bogu obljubljena.
Nedolžna, sveta, stara
Še komaj trinajst let;
Vsa božja in ne mara
Za ves priliznjen svet.

Zaverženi snubači
Mešvati se hité,
Preveriti drugači
S pertenjem jo želé.

Devica pred sodnikam
Nevstrašena stoji,
Prodati jo malikam
Prilisnjen govori:

Poslušaj mene rada,
Ti, mladih serc oblast!
Uživaj lépa, mlada,
Zlato, veselje, čast,
Al vender to ti rečem,
Kristjanam daj slovo,
Ak' ne, te živo spečem,
Al vzamem ti glavo.

Ne maram za obljuje,
Sodnik! odgovorim,
Pa tud življenja zgube
Se mlada ne bojim:
Le enga bom ljubila,
K' je drag mi perstan dal,
Le Jezusu služila,
K' je smert za me prestal.

Devica zaničuje
Hudobo trinogov,
Se Jezusu zročuje
Že v rokah rabeljnov.
Z železjem je obdana
Težkim nevestica,
Tje v strašno smert peljana
Zavoljo Jezusa.

Solze v očeh igrajo
 Device glèdavcam,
Vsi udje trepetajo
 Nemilim rabeljnam.
In glavo je nagnila
 Trepečmu rabeljnu;
In dušo je zročila
 Nebeškmu ženinu.

Sveti Blaž.

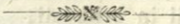
Res težko se je vojskvati
 Z hudobijami sveta;
Pa ne da se zapeljati
 Kdor le ljubi res Boga.
Češ, kristjan, tak zgled imeti?
 Blaža svetiga poglej,
Lej, malikam noče ž'veti,
 Umoriti da se prej.

Bil je vernim, kar ovčicam
 Je čuječ in zvest pastir;
Evangelja udan resnicam,
 Je učil jih serca mir;
Hudobijo posvariti,
 Omečiti grešnika,
Cerkvi udov pridobiti
 Mu je skerb nar veči bla.

Močno čezenj se vzdiguje
Malikvavzov poglavar,
Z ljudstvam vpije: Naj daruje
Berž bogovam ta slepar.
Noče on bogov častiti,
Ki neverni jih časté;
Modro misli se prikriti,
Na goro visoko gré.

Pa, oh, našli in peljali
So ga divji v mesto spet,
Ter serdito ukazali
Svojiga Boga mu klet'.
Ker še zmeraj stanovitno
Jezusa časti svetnik,
Da ga tepsti grozovitno
Neusmiljeni sodnik.

Tudi druge hujši rane
Je še sveti mož prestal,
Ali nič ga ne pregane,
Je glavo za vero dal.
Stanovitnim v veri biti
Sprôsi, sveti škof, še nam,
De s teboj Boga hvaliti
Moremo na večno tam.

Sveti Jožef.

— 000 —
Lej svetga Jožefa, kristjan!

Spodob' se ga častiti;

Marii ženin čist je dan

Jo čisto ohraniti.

Nad Jezusam ima oblast,

Zares prečudna taka čast!

Clo božjih varh sme biti.

Nikar se, Jožef, nič ne boj,

Ga angel opomnuje,

V svetosti svoji terdno stoj,

Lej, Bog te osrečuje;

In od Marije se ne loč',

Ker svetiga Duha je moč,

Kar te od nje vračuje.

Poterjen je Marijo vzel;

V uboštvu je rodila,

Pa z Materjo je bil vesel,

K' sta Jezusa molila;

Sovražnikam v Egipt vbeži,

Zgubljenja v tempelnu dobi;

Vse to mu Bog pošilja.

Je s Sinam in Devico bil

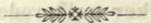
V veselji in britkosti,

Le zanje vselej se potil,

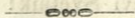
In živel je v svetosti.

Tovarš je jima bil nadlog.
Zato ga tud ne loči Bog
Bit' zdaj tovarš sladkosti.

O sveti Jezusov rednik!
Te prosimo na sveti;
Nam slabim bodi pomočnik,
Sprôš' milost nam prejeti,
Premagovati hudo zdaj,
V nebesa priti k Bogu kdaj,
In večno v njih živeti.

Sveti Juri.

Bodi počesèn, svet Juri!
Zvest vojšak o bôja uri,
Za resnico vere unet!
Pravimu Bogu služiti,
Malikvavcov podučiti
Ti ne ubrani hudi svet.

Dolgo je ljudi motila,
Slabe serca jim pačila
Slepotija vražjih ver;
Koliko devic požerla,
V temni grob pekla zaperla,
Malikvanja divja zver!

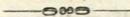
Toraj je gorko se unelo,
Za odrešene gorélo
Tvoje usmiljeno serce;
In premagal si drakona, —
Svete zmage draga krona,
Hvala vernih tebi gré.

Marternik si čudodelen,
Pomočnik nebesažélen
Kristijanam vsih stanov;
Toraj tebi hvalo poje,
Oznanuje dela tvoje
Božja cerkev vsih rodov.

Vzemi tud od nas češenje,
Upljivo priporočenje,
Prečastitljivi Svetnik!
Tam pri Jezusu v nebesih
Nam na dušah in telesih
Bodi vselej pomočnik.

Sveti Kancian.

Vernih družba zbrana
Glas povzdigni svoj,
Svetiga Kancjana
Čast iz serca poj;

Je svetnik častit,
V cerkvi imenit,
Jezusove vere
Marternik slovit.

Bogat med uboge
Premoženje zdal,
Revšino, nadloge
Si je v delež zbral.
Sebe zataji,
Križ si naloži;
Jezusa nasled'je,
Kakor on uči.

Gôrel za resnico,
Je skerbno učil
Marsktero dušico
Jezusu dobil.
Zvest in terden stal,
Smert nič se bal,
In za sveto vero
Rad življenje dal.

Zvoljenih svitlobe
V nébu je vesel;
Krono je zvestobe
Premagave prejel:
Vživa tam Boga
In Zveličarja,
In za verne prosi
Našga Jezusa.

Čast tega Svetnika,
Kristijan, zvikšuj
V tega pomočnika
Prošnje se zročuj:
De se zatajiš,
S križem obložiš,
Jezusa posnemaš,
Vekomaj živiš.

Sveti Vid.

Osveti Vid, naš zvest patron!
Cvet mladih keršenikov,
V nebesih vživaš večni lon
Zveličanih svetnikov.
Lej, naša družba te časti,
Pomoč od tebe si želi.

Mladenč posvetil za Boga
Si svoje mlade léta,
Za sveto vero je bila
Vsa tvoja duša uneta.
Nam sprôsi zaničvati svet,
Darit' Bogu mladosti cvet.
Na duši uterjen, in podpert
Z močjo bil gnade božje,
Si zaničval prezgodnjo smert
In marter vsih orožje.

Zvesto ljubezen in serčnost
Nam sprosi, polnim vsih slabost.

O, kak se krone veseliš!
K' si jo serčno zaslužil;
V nebeških svatih tam živiš,
K' je Bog te z njimi združil.
Svet marternik, pomagaj nam
Vojskvati se s sovražnikom.

V nebeškem raji si svetnik,
Kjer z Jezusom kraljuješ,
Nam si mogočen pomočnik,
Zvesto nad nami čuješ.
V življenji in na zadnji čas
Ti prosi tam Boga za nas.

Sveti Aloizij.

Prelepa lilija cvete
Iz samga svetga raja
In duh čistote angelske
To lilijo obdaja.
Kdo krasne cvétke ne pozna
Aloizija mladenča?
Nedolžnost in pokora ga
Zdaj v svetem raji venča.

Zato dejmo Aloiziju
Častivnico zapeti,
Njemu, v telesu angelu,
Vso hvalo prizadeti.
Aloizij, ti deviški cvet!
Nedolžnost si ohranil
O bodi ti razgled nam svet
Ki nas bo greha branil.

Ti v sveti sramožljivosti
Si bal se sence greha,
Ogibal se nevarnosti
Nečimerniga smeha.
Mi pa veselje ljubimo
Nevarne kratkočase
V nevarnost se podajamo,
Slabi pozab' mo nase.

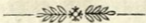
Do usmiljeniga Jezusa
Ti je serce gorelo
Marija ti je mati b'la
Posvetno teb' merzelo.
Nam pa le serce poželi
Veselje tega sveta,
Ljubezen sveto v nas mori,
V pregrehe nas zapleta.

Aloizij, ti se pokoril,
Počutkov moč podéral,
Si molil rad, in se moril,
Skušnjave s tem zatéral.

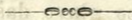
Mi grešniki pa pasemo
Pregrešno truplo svoje,
Naj nam pomoč premage bo
Razgled pokore tvoje.

Naj se hudobni svet jezi,
Sovraži, zapeljava,
Le bodi, o Aloizij, ti
Nam luč in steza prava.
Aloizij, ti naš vojvoda
Pred nami lil'jo nosi,
Usmiljeniga Jezusa
Nam ti pomoč isprosi.

Naj se s teboj vojskujemo,
V nedolžnosti živimo;
De srečno svet premagamo,
Se s tabo veselimo;
De bomo pri Marii tam
V nebesih vsi veseli;
Hodili vsi za Jagnjetam
In novo pesem peli.

Sv. Janez Kerstnik.

Gerkev dans tvoj god praznuje,
Sveti Jezusov Kerstnik!
V tvoje prošnje se zročuje,
O mogočni pomočnik!

Nar večí med preroki!
Češen od Jezusa,
Ki v Jordanu potoki
Se tebi kerstit' da.

Greš prebivat tje v pušavo,
Pred častjo sveta bežiš,
Pusto jed, ojstro opravo
Svojmu žvotu podeliš.
Pred greham mi bežimo,
Življenje duš je to,
Ljubezen oblecimo,
Naš pas naj čistost bo.

Kerst pokore oznanuješ,
Poravnat' Gospodu pot,
Zapustit' priporočuješ
Krivo cesto grešnih zmot.
O, sprôš' spreobernenje
Nam, revnim grešnikom,
O, sprosi odpušenje
Pred milim Jezusam.

Ne slepi te moč blišeča,
Posvariti kralja znaš,
Ne omaga te tud ječa,
Za resnico glavo daš.
Nam sprosi stanovitnost,
De svet premagamo,
Del dobrih rodovitnost,
S serčno ljubeznijo.

Sveta Peter in Paul.

—∞—
Pridi vsa keršanska čeda,
Čast apostelnam zapoj!
Dva pastirja, dva razgleda
Imaš dansi pred seboj.
Evangeljska učenika,
Svete cerkve dva stebra,
Dva častitljiva svetnika,
Zate, čeda, skerbita.

Sveti Peter, terdna skala!
Jagnjet in ovčie pastir!
Cerkev bo na tebi stala,
In vživala večni mir.
De je greha moč pregnana,
Ti nam svetiš, svetla luč;
Vsa oblast je tebi dana,
Dan od vrat nebeških ključ.

Grehov zveze nam razkleni,
In razklenil jih bo Bog,
Prôs' de bomo zveseljeni,
Rešeni od vsih nadlog;
De zatare Bog hudobo,
In oberne v nas oko,
De spoznamo nezvestobo,
In se jokamo nad njo.

Sveti Paul, vsih narodov
Učenik nevtrudljiv zbran!
Zvest oznanovavec Gospodov,
Živ in v smerti njemu udan!
Milost božja te je unela,
Bil si jagnje iz volka;
In ljubezen je gorela,
Kakor ogenj iz serca.

Sprôsi, ker si nas zasajal,
De bo Bog nam rast dajal,
Merzle serca nam otajal,
In ljubezen v nas užgal.
Sprôsi nam zvesto ljubezen,
De ne smert, ne britki čas,
Ne terplenje, ne bolezen
Od Boga ne loči nas.

Sv. Peter.

(Iz latinskiga.)

V svojih revah in britkosti
O kristjan v nebo zdihuj;
Svetmu Petru se v slabostih
Za pomoč priporočuj.

Svet Peter nam dodeli
Z mogočno pomočjo,
De vrata v raj veseli
Nam v smerti se odpró.

Solz potoki so ti tekli,
Kadar si se pokoril,
Daj, de b' grehu se odrekli,
Nas, tud potok solz oblil.
Svet Peter nam i. t. d.

Angel božji ti odklene
Ketine od rok in nog;
Sprôsi de vezi jeklene
Grehov nam odveže Bog.
Svet Peter nam i. t. d.

Svete cerkve terdna skala!
Daj, steber neomajan!
De bo terdna vera stala,
De bo zmote strup pregnan.
Svet Peter nam i. t. d.

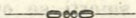
S kervijo zalil si svojo
Svoj vinograd, mesto Rim,
Volk preganja čedo tvojo,
Varuj jo, pastir, pred njim.
Svet Peter nam i. t. d.

Vse keršanstvo tud ohrani,
Spros' i. ru in rasti dar,
In sovražnikam nas brani,
Svete cerkve poglavar!
Svet Peter nam i. t. d.

Sv. Paul.

(Iz latinskiga.)

K apostel Pavlu pritecite,
Če vas nadloge obtežé;
Le njega za pomoč prosite,
Dobrotljiv spolnil bo želje,
Apostel! zvoljena Posoda!
Narodov luč in učenik!
O, prosi ti za nas Gospoda,
Nam bodi varh in pomočnik.

Luč božja te je rassvetlila,
Ko si preganjal verne kdaj,
Te jim apostelna storila,
Jih ljubeznivo varješ zdaj.
Apostel! i. t. d.

Zaderžala te ni težava,
Ne šibe, tud ne ječe noč,
Ne bližna smert, morja širjava,
Kristjanam priti na pomoč.
Apostel! i. t. d.

Ljubezni svoje ne pozabi,
Pomagaj nam pred Jezusam,
V pregrehe padamo še slabi,
O, sprôsi milost grešnikom!
Apostel! i. t. d.

Peklenško satana orožje

Pred tabo naj se razdrobi,
Molitev in češenje božje

Naj v svetih cerkvah se glasi.
Apostel! i. t. d.

Ljubezen sveto ti rassiri,

Ki za krivice nič ne ve;
Ki je ne motijo prepiri,
Je krivovere ne moré.

Apostel! i. t. d.

Vesolen svet naj se zedini

V katolške cerkve sveti red,
Naj bodo sklenjeni družini

Nauki tvoji tečna jed.
Apostel! i. t. d.

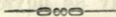
O, sprôs' hoteti nam in môči,

Kar nam zapoveduje Bog,
Otmi nas hudga strašni nôči,

Obvarvaj večnih nas nadlog.
Apostel! i. t. d.

Sveta Margareta.

Presrečna si, devica sveta,
V svetlobi božjih tam stojiš,
O blagor tebi, Margareta!
Se krone večne veseliš.

Premage znamenje, križ, se bliska,
Ki tvoja desna ga derži;
Peklenska zver se zvita stiska,
Pred tabo zmagana leži.

Očeta, slepga malikvavca,
Te ne zapelje žuganje,
Sodnika, gerdga prilizvavca,
Te ne premoti vabljenje.
Ostaneš veri križa zvesta,
Če tud zgubiti vse imaš,
Ostati Jezusu nevesta,
Glavo pod meč vesela daš.

V nebeškem raji si dobila,
Očeta boljšiga zato,
Se s svojim ženinam sklenila,
Ki te je rešil s kervijo.
Na glavo ti je venc postavil
Kervi rudeč, devištva bel,
S častjo nebeško te opravil,
Nevesto čisto te sprejel.

Hudo nas satan zalazuje,
Nastav njegovih poln je svet,
Vihar skušnjav se povzdiguje,
Nas slabe moti strah, trepet;
O, sprosi tudi nam, Svetnica!
Peklensko zmagati pošast,
De prosta naša kdaj dušica
Povzdigne se v nebeško čast.

Sveti Jakob véliki.

Češen, učenec Jezusov!

Teb' hvala gre velika,
V število zbran apostelnov
Za vere učenika:

Od ribštva si poklican bil,
De bi nevtrudama lovil
V sladke vesi resnice
Razbegane ovčice.

Sin Cebedejev, bod' češen!

Gospodu ljub posebno,
Spoznati zlasti podučen,
Kaj samo je potrebno;
Časti njegove priča bil,
Tud priča, ko je kri potil;
Ko brata te je ljubil,
Čast martre ti obljubil.

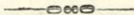
Si evangeli oznanval,
Po daljnih kraji hodil,
Ljubezni poln dušic iskal,
In k Jezusu jih vodil:
Clo zadnje Španije mejé
Tebè apostelna časté;
Rassvetlil z lučjo vere
Sinove njih in hčere.

Apostel prvi s kervijó
Poterdil si resnico,
Pil kelh terpenja, dal glavo,
Preganjan za pravico.
V kraljestvu božjim zdaj sediš,
Se krone večne veseliš;
Tam z Jezusam kraljuješ,
Čast njega povikšuješ.

Kdor hoče k Jezusu v svet raj
V veselje večno priti,
Pripravljen more biti zdaj
Tud kelh terpenja piti.
O sveti Jakob! sprosi nam,
V dolini solz popotnikam,
Časti nebes iskati,
Terpenja ne se bati.

Sveta Ana. I.

Počesena! sveta Ana!
Z božjo milostjo obdana!
Mati božje Matere!
Lepo Zarijo rodila,
Zemljo z lučjo rassvetlila,
Zveselila grešnike.

Dala svetu Pomočnico
In nebesam si Kraljico
Mater Sinu božjimu.
Bodi serčno počešena,
O presrečna, sveta žena!
Ljuba svojimu Stvarniku!

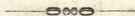
On, k' se je za nas včlovečil,
Te je, mati, res osrečil,
Zročil ti je drag zaklad:
Sebi vselej dopadljivo
Mater, milo, ljubeznivo,
K je zravkala Eve pad.

Slast nebeško si uživala,
Ko v naročji si zibala
Lepo Hčerko, tak sveto;
Tvoja duša je vesela
Čast Zveličarjevo pela
K se je bližal na zemljo.

Ko življenje si sklenila,
Ti je Hči na strani bila,
Te spremila v srečnih kraj!
Kadar ura nam odbije
Sprôš' tud nam pomoč Marije,
De nas pelje v sveti raj.

Sveta Ana. II.

Bod' češena, sveta Ana!

David kralja lepi cvet;

Tebi bla je sreča dana,

De je veči nima svet;

Ti Marijo si rodila,

Njo kraljico vsih devic,

Ktere Sina kri omila

Celi svet je od krivic.

Zdavnaj že je pokrivala

Celi svet pregreh tema,

Zdavnaj zemlja že zdihvala

Po rešnji iz pekla;

Kar iz tebe prisvetila

Zvezda jutrajna se je,

Zemlji upanje delila,

De rešenje bliža se.

Zarja lepa se je unela

Nam spod tvojiga serca,

Ko Marijo si spočela,

Dar premiliga Boga;

Ker iz nje je prisijalo

Večno solnce, Jezus, nam

In to Jagnje nam je dalo

Z Bogam spravo grešnikom.

Eva padla je globoko,
Mati grešnikov je bla,
Ti si vzdignjena visoko,
Mati Matere Boga.

Eva je bila zaperla
Z nepokoršino nebo;
Tvoja hči ponižna sterla
Kači greha je glavo.

Scer pred svetam zaničvana
Revna v duhu bla si ti;
Zdaj pa, sveta mati Ana!
Te vesolni svet časti;
Ker tud ti zdaj tam kraljuješ,
Kjer Marija, tvoja hči,
Z njo vred tam za nas zdihuješ,
De nam Jezus odpusti.

O, pač res, de premoženja
Bog ne gleda, ne časti;
Le za čednosti življenja
Večne krone tam deli.
Le kdor sebe zatajuje,
Križe nosi vse voljno,
Tam, kjer Ana zdaj kraljuje,
Kdaj zveličanje dobo.

O ti, Ana, sveta mati!
Priporočaj nas Bogu,
De bo voljin del nam dati
Smerti Jezusa sadu;

Sprôsi milost, de spoznamo
Tukej grehov velikost,
Spokorjeni de končamo,
Tam vživamo sladkost.

Sveti Lavrenc.

Tebi moja pesem poje,
Sveti marternik Lavrenc!
Poslaviti dela tvoje,
Plesti tvoje zmage venc.
Oče zapušenim srotam,
In ubogim oskerbnik!
Vselej zvest pravice potam,
V službi cerkve ves svetnik!

Mlad začneš Boga ljubiti,
Ves za Jezusa goriš,
V sercu ogenj ogasiti
Zanj življenje dat' želiš.
Blagor tebi! ker spolnile
Bodo tvoje se željé;
Še tri dni, in ohladile
Bodo martre ti serce.

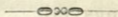
V ognja silniga vročini
Te je rabelj hud moril;
Pa na kraljevi blazini
Si na belem roši bil.

Žgan na desni, žgan na levi
Si vesel, terpiš serčno;
Plamen ti je plajš kraljevi,
In žerjavica zlato.

Sej ljubezen v teb' goreča
Ognja hudo moč hladi,
In žerjavica pečéča
Žejo ti serca gasi.
Duša se ti posvečuje,
Zvesta, v ognji skušena;
Čista se v nebo vzdiguje,
V kraj veselja večniga.

Sveti Rok.

Blagor mu, kdor ljubi brate!
In življenje za nje da;
On posnema zglede zlate
Svojiga Zveličarja.
Blagor teb', mladenč častiti!
O svet Rok, keršanstva cvet!
Na pomoč v potrebah priti
V sercu od ljubezni unet.
Tam mori na Rimskem kuga,
Križem seče grenka smert,
Pokončati ljudstva žuga,
Jih podreti v grob odpert.

Ta britkost se razglasuje, —
Komaj, Rok! nje glas dobiš,
Hitro v kraje daljne, ptuje
Na pomoč vesel hitiš.

Tam, kjer je potreba veči,
Si kot angel božji bil,
Želel vsim bolnikom streči,
Vse si troštal, vse učil.
Z božjo pomočjo ozdravljaj,
Vsim ljubezen skazoval,
Jih za srečno smert pripravljaj,
In merliče pokopval.

Želel si za brate umreti,
Kakor Jezus nas uči;
Bog ti kugo da terpeti,
Te obilno posveti.
Pa ohranil t' je življenje,
Tvoje prošnje tud sprejel,
In skoz tvoje zasluženje
Šibo kuge vsim odvzel.

Poln zaslužkov in svetosti
Si zapustil v smerti svet,
Si v vživanje vse sladkosti
Med svetnike božje vzet.
Tam, kjer vživaš, zdaj nebesa,
Se, svet Rok, na nas ozri;
Kugo duše in telesa
S svojo prošnjo odverni.

Sveti Rok.

— e e e e —

V se brate ljubite,
To Bog zapové;
Na pomoč hitite,
Če silo terpé;
Kdor v stiski, bolezní
Roko jim poda;
On v sveti ljubezni
Posnema Boga.

V nebesa sprejeti
Nam zglede dajo
Svet Rok pa nam sveti
Posebno lepo;
Kjer zve za terpeče,
Tam biti želi,
Ljubezen ga vleče,
Pomagat hiti.

Po Rimskem moriti
Jih kuga začne,
In zemljo gnojiti
Smert grobe odpre.
Polajšat tepenje,
Tolažit mil jok,
Postavit življenje
Se vzdigne svet Rok.

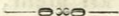
Tje pride, se trudi,
Pomaga svetnik,
Se v strežbo ponudi,
Je varh, učenik.
In mnoge ozdravi
On z božjo močjo;
In mnoge pripravi,
De srečno umerjo.

Od kuge bil ranjen
Ni umreti se bal,
Pa čudno ohranjen
Na dom se podal.
Skončal opravilo
Življenja vesel;
In Bog je v plačilo
Nebeško ga vzel.

Prav verno posnemaj
Ta zgled, o kristjan!
V ljubezni se unemaj,
Bod' v dobrem serčan,
In Bog te bo branil
Vse kuge pregreh,
Te čist'ga ohranil
Bo v svojih očeh.

Sveti Jernej.

Zvonovi dans lepo pojo,
Svet praznik se obhaja,
In v lepo cerkev priteko
Pobožni vsiga kraja;
Sklicuje praznik vse ljudi
Mladenče ino stare,
Ker se svet Jernej tù časti,
Patron in varh te fare.

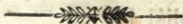
Svetnika tega počastit
Veseli pritecimo,
V njegove prošnje se zročit'
Si dans prizadenimo.
Svet Jernej! ljudstva te časté,
Varh Jezusove čede!
Časté te in serčno želé
Posnemat' tvoje zglede.

Zveličar sam je tebe zbral
Apostelna resnice,
Oblast nebeško ti je dal
Zveličati ovčice.
Kdor tebe sliši, srečen je,
Nauke sliši božje,
Beseda božja nam daje
Premagat' greh orožje.

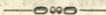
Tud spolnil si, kar si učil,
Ne maral za pertenje;
Za Jezusa si kri pretil,
Za vero dal življenje.
O sprôsi, de naj Bog nam da
Vsim moč sveto živeti,
Premagovati moč sveta,
Za vero tud terpeti.

Za Jezusam si šel v nebo,
Pri Bogu zdaj prebivaš;
Vojskval si se na svet' serčno
Zato plačilo vživaš,
O prôsi ti Boga za nas,
De b' se serčno vojskvali,
In kadar pride zadnji čas,
Na desni božji stali.

O sveti Jernej! zdaj svetnik
Pred Bogam si v nebesih;
Nam bodi varh in pomočnik
Na dušah in telesih.
Po tvojih prošnjah Bog nam daj
Živeti, umreti srečno,
De pridemo v nebeški raj
Veselje uživat večno.

Sveti Mihael.

Vi angelov kori češenje glasite!

Od hvale presvete bobnevaj nebo!

Kristjani, arhangel Mihela častite,

Naj v hvale presvete se serca odpro

Povzdignil je Bog ga čez kore nebeške

In cerkvi katolški je varha ga dal,

De je ne omotijo zmame človeške,

De hudi sovražnik ne bo je majal.

Ko angelov eden se povikševati

S tovarši je svojimi nekdam začel,

Je Mihael angel napuh pokončati

Meč božje ljubezni, mogočnosti vzel;

In vojska ognjena v nebesih je vstala;

Premagal je vojvoda, sveti Mihel,

In serdnost njegova presveta je zgnala

Napuhnjene angele v strašni pekël.

O huda pregreha, nad katero mašuje

Se božja pravica le tolko strašno!

Glej, grešnik, napuha, kak Bog ga kaznuje!

Nad njim razserdi se vse sveto nebo.

Zastonj se, ko Lucifer, zdaj povikšuješ,

Zastonj zaničuješ Boga in pekël,

Zastonj zdaj zapovedi vse zametuješ;

Tud ti ne boš božji pravici odšel.

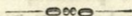
Povzdignila toraj čez angelov kore
O Mihael sveti, je božja te moč;
Čast tvojo v nebesih, kdo zrêči jo more?
Mem tvoje svetlobe je solnce le noč.
Od tam ti peklenške hudobe strahuješ,
De škodvat' ne more nam kdaj njih oblast;
Tam naše molitve zdaj ti posvečuješ,
Unemaš nam serca v Gospodovo čast.

Vse naše molitve in hvale ti nosiš
V lepoti nebeški pred živga Boga,
Daruješ kadila, za reve, nas, prosiš,
De Bog nam zanaša, de milost nam da.
Pri smerti se vernikom rad prikazuješ,
In varješ skušnjav jih z nebeško močjo,
Sprejemlješ njih duše, zvesto jih spremljuješ
Pred sodni stol Jezusov v sodbo oestro.

Ti prosi za slabe nas, Mihael sveti!
De lepa ponižnost med nami živi,
In gerdi napuh nas nikoli prevzeti
Ne bode imel clo nobene moči.
O sprôsi de sveta gorečnost uname
Za božjo ljubezen nam naše serce;
De Bog nas po smerti zveličane vzame
Med angelov tvojih presrečne versté.

Angel varh.

Ko me novi dan zbudí,
Angel varh ti vse preženi,
Kar mi luč duha mrači
Rassvetljuj vse pota meni;
Kaži mi Gospodov pot,
Varuj me hudobe zmot.

Ti, ki v družbi angelov
Služiš, ljubiš rod človeški,
Nesi prošnjo grešnikov
Tje pred svetli tron nebeški;
Sprosi tam pred Jezusam
Milost, spravo grešnikam.

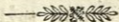
Ko britkosti nas teže,
Ti krepčaj nas ljubeznivo,
Budi, unemaj nam sercé
V dobrem merzlo in tožljivo;
Omaguje slaba stvar,
Ne zapusti je nikar.

Terde serca omečuj
Tajaj hudobij zmerzlino,
Kviško duše povikšuj,
Ki jih greh tiši v globino.
Kviško kaži nam z roko,
Gôr nagibaj nam oko.

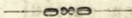
Brani nas z močno rokó,
Satanovo moč potlači,
Zmagaj svet, zatri meso,
De nam slabih serc ne spači.
Veden boj življenja čas
Angel božji, varuj nas!

Hlapca leniga strahuj,
Mu hudobno voljo krati,
Svari ga, in napeljuj
Zasluženja si nabрати.
De, ko bode ték končan,
Pride zanj plačila dan.

Sveti angel, varuj nas,
V zadnji vojski naj bolj hudi,
De ločenja zadnji čas
S tabo pojde varvane tudi
Tje skoz sodbo usmiljeno
Vživat luč nezmerjeno.

Angel varh.

Angel božji, ki me vodiš,
De se sam ne pogubim,
Ki zvesto pred mano hodiš,
Tebi se priporočim.

Tebe mi je Bog odločil,
Tebi moja dušo zročil.

Angel varh, prijatelj moj!
Vselej mi na strani stoj!

O prijatelj moj nebeški!

Meni varh mogočen dan,
De v nezmožnosti človeški
Nisim v hudo zapeljan.

Ti preženi vse zmotnjave,
In sovražnikov skušnjave.

Angel varh, prijatelj moj!
Zlabimu na strani stoj.

Če opeša moja duša,
Z greham ranjena medli,

Jo hudič končati skuša,
In ji večno smert želi;

Ti sovražnika preženi,
Milost božjo sprosi meni.

Angel varh, prijatelj moj!
Grešnemu na strani stoj.

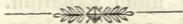
Uči me Boga ljubiti,
Kakor Jezus zapové;

Njega voljo dopolniti,
Njemu vdati vse sercé;

De se vedno posvečujem,
Vedno k Bogu perbližujem.

Angel varh, prijatelj moj,
Mlačnimu na strani stoj.

Ko približa se ločenje,
Zadnje vojske huda noč,
Preden sklenem to življenje,
Bod' mi bramba in pomoč.
Zrôci me Odrešeniku,
Meni milimu Sodniku.
Angel varh prijatelj moj!
V smerti mi na strani stoj.

Svetimu Franciškú Seraf.

Naj častitimu svetniku
Naša pesem se glasi
Pervih čednost učeniku,
Vredno hvalo naj darí,
Poln ljubezni je goreče
Živel le za Jezusa,
Zaničvave bil svetne sreče;
Svet Francišk svetnik je ta.

Ko je v hudobije zmote
Bil zašel keršanski svet,
Vere zgrešil bil dobrote,
Bil v vezi peklenke vjet,
Je, Francišk! te Bog obudil,
Cerkvi priti na pomoč,
De si se nevpehan trudil
Raskropiti greha noč.

Le za blagam, premoženjem
Hrepeneli so ljudje,
Z lakomnosti poželjenjem
Si obtěžali serce;
Ti, Francišk, ubog, pohleven,
Revšino učil si rad:
Kdor je v duhu ubog in reven,
Ima v Bogu svoj zaklad.

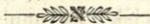
Duh prevzetnosti, napuha
Je po sercih gospodval,
Zapeljan od hudga duha
Brat čez brata se vzdigval;
Ti, Francišk, pa ponižvanje
Ljubiš, in učiš krotkost,
In terpeti zaničvanje
Je nebeška ti modrost.

Samoljubljenja bolezen
Serca je zakerknila,
Sveta Jezusa ljubezen
V vernih je omerznila;
V teb', Francišk, serce le bije
Za Boga, ki ga je dal,
In do Jezusa, Marije
V njem Serafov plamen vžgal.

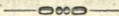
De b' hudobni svet ohranjen,
V grehah pogubljen ne bil,
Si sladko v ljubezni ranjen
Sam se vedno pokoril;

Rasposlal povsod sinove
Evangeli oznanvat,
In k pokori vse stanove
Z naukam, zgledam napeljvat.

Rane Jezusove nosiš,
Kjer pri njem se veseliš,
Tam pred njim za grešne prosiš,
In jim milost zadobiš;
Prôsi Jezusa, Marijo
Tud za nas, ki te častmo,
De sovražmo hudobijo,
In za tabo pridemo.

Vsi svetniki.

Oh, odprite se nebesa!
In odkri se sveti raj,
Kjer nam je po smert' telesa
Vsim pripravljen srečni kraj!
Bratje! čast nam pokažite,
Ktero ste dosegli tam;
Slabim nam želje užgite
Hrepeneti priti k vam.

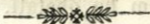
Spolnjene so vaše želje,
Poveljal vas je Bog;
Večno vživete veselje,
Rešeni iz vsih nadlog.

Prešlo je, kar je težilo,
Zginilo karkol boli;
Vse se vam je ponovilo,
Boja z greham nič več ni.

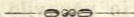
Mraza ni več, ne vročine,
Ne terpljenja, ne britkost,
Smerti ni, ne bolečine;
Le veselje in sladkost.
Tamkej vam je sam Bog večni
Zbrisal od oči solze,
Opravičeni ste srečni;
Vsi kristjani vas časté.

Kviško serca povzdigujmo
Gôri smo še le doma;
Vse posvetno zaničujmo,
Kar nas loči od Boga.
Priti skoraj med svetnike
Perva naša skerb naj bo;
Ni je sreče tak velike,
Če dosežemo letó.

Pa slabost nas premaguje,
Naš sovražnik je močan!
Če nas Bog ne poterjuje,
Nas premaga greh strašan;
Vi svetniki nam sprosíte
Moč nebeško, v dobrim rast,
V svojo družbo nas sprejmite,
Tam v nebeško večno čast.

Vernih duš dan.

Strašin dan bo dan plačila,
Zemlja se bo v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Grôzen strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kadar stvar bo oživela,
Pred Sodnikov tron hitela.

Bukve bodo prinesene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse, in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se usedil,
Vse, karkol je kdo naredil,
Celi svet bo tistkrat zvedil.

Revež, kam se čem podati?
Kje prijatla tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti,
Reši v moji me slabosti.

Spomni se, o Jezus mili
De so zame te umorili,
Prosim, tisti dan se usmili!

Truden hotel si hoditi,
Zame svojo kri preliti;
Daj k zveličanju to biti.

Daj te imeti pomočnika,
Naših duš Odrešenika,
Preden vidmo te sodnika.

De sim kriv, to sam spričujem,
Sam pred sabo se sramujem,
Pa zanesi, Bog! zdihujem.

Rane grešnice zacelil,
Tolovaja si zveselil;
Meni upanje dodelil.

Nisim vreden odpušanja;
Vender, Bog pomilovanja!
Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovcé me den' ovčico,
Reši zmed kozlov srotico,
In pokličí na desnico.

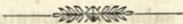
Ko zaveržene preklete,
Pahnil v ogenj boš ujete,
Dêni me takrat med svete.

Sliši prošnjo, Bog! pohlevno,
Dušo glej pobito, revno;
Skerbi zame stvar nevkrevno.

Dan trepeta ura straha,
Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog, omije.

Daj jim Jezus, naš pastir,
Večni pokoj, večni mir.

Sveti Lenard.

Lej svetga Lenarda, kristjan!
Vesel ga moreš biti;
Je slabimu patron ti dan,
Obilno gnad sprositi,
V nebesih velik je svetnik,
Ljudem mogočen pomočnik,
Dolžan si ga častiti.

V keršanski veri podučen
Beži 'z kraljeve hiše;
V duhovno službo posvečen
Skerbno duš bratov iše.

Jim oznanuje Jezusa,
Vsiga sveta Zveličarja,
Ki grehe vsim izbriše.

Časti velike se boji,
Gre v kloštersko tihoto;
S pušavniki sveto živi,
Se pokori s samoto.
S podukam in molitvijo
Preganja vkoreninjeno
Nevernikov slepoto.

Dobrotnik božjim je stvarem,
Nar skerbniši bolnikom,
Varh, pomočnik je vsim ljudem,
Preganjanim, jetnikom.
Z nebeško delal je močjo,
Na svetu že ga tud s častjo
Vpodobi Bog svetnikom.

O sveti Lenard, prosimo te,
Naš zvest patron nam bodi,
De duše drago kupljene
Pastir naš, Jezus, vodi:
De večni ječi odidemo
In v tvojo družno pridemo,
Se veselit v Gospodi.

Sveti Martin.

Glejte svetiga Martina!

Vsim kristjanam zgled daje,
Že otročjih let mladina
Čednosti sercé odpre.

Rojen v vražjih ver slepoti,
Vlečen k grešnih del tamoti,
Mlad malike zapusti,
Vere v Jezusa se uči.

V vojski mlad cesarja služi,
Serčen, vsmiljen in krotak,
Se s hudobnimi ne druží,
Zvest je Jezusu vojšak.
Revnim vsim želi postreči,
Nazga reveža obleči
Svojga plajša pol mu da;
V njem ogerne Jezusa.

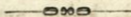
Sam'mu Jezusu služiti
Zapusti vojaški stan,
Se obilno posvetiti
Gre v samoto v duhu zbran.
Tam začne ojestro življenje,
In za grehe pokorjenje.
V dobrih delih bogatí,
S čudeži povsod sloví.

V škofjo službo je postavljen
Zgled vsih čednost vernim bil,
Vsim služiti je pripravljen,
Vsmiljenje, krotkost učil,
Ljubil Jezusa ovčice,
Pasel jih z jedjo resnice,
Želel dati jim sercé,
Molil vmirajoč za njé.

Zdaj pri Jezusu kraljuje,
Prosi tam zvesto za nas;
V milost božjo nas zročuje,
Sosebno na zadnji čas;
De bi se serčno vojskvali,
Jezusu zvesti ostali,
In z njegovo pomočjo
Tam dosegli svet' nebo.

Sveta Katarina, mart.

Zapeljiva je lepota,
Bliš obraza in oči,
Če prijetnosti života
Lepa duša ne zderži;

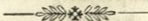
Lepa toraj! Katarina!
Duša lepša ti teló,
Perstan od Marije Sina
Drago lepša ti rokó.

Duši je lepota prava
Rassvetljenje in modrost,
Jed prijetna, tečna, zdrava
Svetga križa učenost.
Katarina! kristjana
Najdla si modrosti ključ,
Zmoto vsaega modrijana
Zmaga tvoje vere luč.

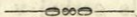
Nar bolj pa ljubezen sveta
Skušeno modrost uči,
Ker po celem sercu vneta,
Vse le za Boga stori.
Oh! ljubezen tvoja, d'vica!
Je zažgala ti sercé,
Svetga ognja perutnica
Nesla k Bogu vse željé.

Pa ljubezen stanovitna
Je močnejši, kakor smert,
Al skušnjava grozovitna;
Pèkel zmaga sveti serd.
Toraj, d'vica, v martrah zvesta,
V sercu Jezusa imaš,
In za ženina nevesta
Iz ljubezni glavo daš.

Bodi toraj počešena,
Ti nevesta Jagnjeta,
Ki v nebesa prenesena
Večno vživaš Jezusa.
Sprôsi vere nam svetlobo,
In modrosti prave žar,
U ljubezni serc zvestobo,
Svéte smerti dragi dar.

Sveti Andrej.

Šteje k delovcam Gospoda
Svet Andrej nar prvi se;
Judovskega on naroda,
Petrov brat in ribič je.
Čoln in mrežo zapustiti,
In za njim serčno hoditi,
Vabit' duše v sveti raj
Reče mu Zveličar zdaj.

Evangelij oznanuje
Nejevernikom serčno,
In v deželah daljnih sluje,
Ko jim kaže pot v nebo.

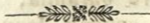
Čedo Jezusu množiti,
Serca grešnikom mečiti,
V serdu svetem govori;
Ves za Jezusa gori.

V Patrah sili ga maliku
Darovati poglavar;
Ali zvestmu učniku
Ječa ino smert ni mar.
Na moriše odpeljati,
Neusmiljeno križati.
Rajši sveti mož se da,
Ko častiti kos lesa.

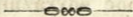
Biti pred ljudmi ponižan,
De je to le cerkvi v rast,
Biti, kakor Jezus križan,
To svetnik si šteje v čast.
Bod' češen, o križ presveti!
Pravi za Gospoda uneti,
Oh, kako sim te vesel,
Ker boš mene tud sprejel!

Za sovražnike moliti
Clo na križi ne nehá,
Jim pregrehe odpustiti
Prosi večniga Boga;
V smerti učenik ostane,
Pridobiva še kristjane;
Kar v življenji je učil
To je tud v smerti bil.

Tudi mi voljni terpimo,
Bog ne bo zapustil nas;
Radi križe vse nosimo,
Sej terpé le kratek čas.
Svet Andrej, o ti presrečni!
Sprôsi nam počitek večni,
Vedno nam na strani stoj,
Priti enkrat za teboj.

Sveta Barbara.

Tebi, o devica sveta,
Ljuba sveta Barbara!
Vence počéšenja spleta
Pesem serca unetiga;
Tebi, ki v nebesih večnih
Poveličana živiš,
V družbi se devic presrečnih
Večne slave veseliš.

Si v deviškem oblačilu,
Venc obdaja ti glavo,
V čistosti nebeškem krilu,
Palma dana ti v rokó.

V zgol sladkosti omedlevaž,
Hodiš tam za Jagnjetam,
Novo pesem mu prepevaž,
In kraljuješ z Jezusam.

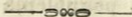
Tvoja krona je rudeča,
Ko krivave kapljice,
Z bel'mi limbarji cveteča
Čistosti ohranjene.
Si devištvo ohranila,
Zvesta svojmu Jezusu,
Zanj serčno tud kri prelila,
Šla k nebeškmu Ženinu.

Zmagala si, o devica!
Divjo moč sovražnikov,
Vere te zderži resnica
V martrah, v rokah rabeljnov.
Svojmu divjimu očetu
Dala si pod meč glavo,
Truplo zapustila svetu,
Z dušo k Bogu šla v nebo.

Prosimo te, o devica!
Tam, pred svojim Ženinam
Bodi naša pomočnica,
Sprôsi srečno umreti nam.
Sprôsi, kadar umerjemo,
Preden pojdemo od tod,
De še Jezusa prejmemo
Na neznano, zadnjo pot.

Sveti Miklavž.

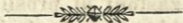
Svet Miklavž, svetnik častiti!
V cerkvi znan, češen povsod,
Mašnik, škof, pastir sloviti,
Čudodelnik, oče s'rot!
O daj, de pesem moja
Te vredno počasti,
De čast in slava tvoja
Se 'z vernih serc glasi.

Kdo dobrote more šteti,
Ktere si ljudem delil?
Kdo vse čuda razodeti,
S ktermi te je Bog častil?
Nihčer zastonj ni prosil,
Se teb' priporočval;
Povsod pomoč si trôsil,
Se angel varh skazval.

Odvračuješ vse nesreče,
Umiriš divje morjé,
Zmagaš smert, krivice, ječe,
Vragi pred teboj bežé;
Posebno pa ovčice
Skerbnó, ljubo učiš,
V molitvah njih dušice
Vse Jezusu zročiš.

Mórje našiga življenja
S čolnici hudo divja,
In nevarnost pogublenja
Nam sovražna v nas zijá.
Tolaži ti viharje,
Razžêni černo noč,
Pogube naj obvarje
Nas, slabe, tvoja moč.

Bodi naše varh škofije,
Ktere si priporočnik,
Nas obvarvaj hudobije,
Naš mogočni pomočnik!
Posnemati' tvoje zglede
Pastirjem našim daj,
Ovčicam cele čede
Ti sprôsi sveti raj.

Sveti Miklavž II.

Svet razgled se tukej vidi,
Zgled pobožnosti sveté,
Kristijan, le semkej pridi,
Lej zares se rêči zme:

O, blagor vsim ovčicam,
Ki je pastir njih bil!
O blagor tud sroticam!
Je rad jim podelil.

Svet Miklavž se imenuje,
Bil je zvest pastir ovčie,
Noč in dan on zanje čuje,
Pase jih z jedjo resnic.
Potil se je in trudil,
Veselo storil to;
Nikol se ni zamudil
Pomagat' jim v nebo.

Jih nedolžne ohraniti,
Kar zamore, hitro da;
Skerb jim duše odkupiti
Tud ne varuje zlata;
Sam trikrat iz dobrote
Devicam revnim trem
Skrivaj prinese dote,
Ne kaže se ljudem.

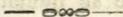
Blagor tebi, vsa škofija!
Ta svetnik za tè skerbi;
Le beží naj hudobija,
On pastirje tebi uči.
Povsod jim z zgledam sveti,
Z prošnjo jim moč daje,
On varje čede umreti,
V nesreči jo otmè.

Takej, starši, se zgledujte,
O spoznajte jo dolžnost;
Tudi vi nad svojmi čujte,
Njim in vam je to blagost,
Tud vi ste škofje v hiši,
Jo varvat' vsaki čas;
Sodnik, pastir nar viši;
Ojstro bo sodil vas.

Sveti škof, razgled svetosti!
In kristjanam učenik!
V tolk' skušnjavah in v slabosti
Nam pred Bogam pomočnik!
Ti prosi tam v nebesih
Usmiljenga Boga,
Na dušah in telesih
De moč potrebno da.

Sveti Štefan.

Sveti Štefan, ti presrečni!
Kdo bo vredno te častil?
Bog je tebe zvolil večni,
De si prvi kri preлил;
Našo vero poterđiti,
Umiraje svet učiti,
De je Jezus božji Sin,
Kolk' prestal si bolečin!

Res, težko se je bojvati
Pred sovražnikov vojsko,
Al še več je premagvati
Svoje spačeno meso;
Pa svet Štefan vse premaga,
Božja moč pri njem prevaga,
De se ni terplenja bal,
Grenko smert vesel prestal.

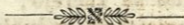
Komej zvol'jo ga levita,
Zavolj njega dobrih del,
Ni modrost njegova skrita,
Je učiti prec začel.
Zmed učenih se zberejo,
Z njim prepirat' se začnejo;
Pa mu kmalo vsak molči,
Bog iz njega govori.

Jim očita njih terdobo
Nepoboljšano serce,
Njih zastarano hudobo,
De bi jo spoznali že.
Terdovratni, nehvaležni!
Vse hudobe ste deležni,
Svojih starišev pregreh,
In kervi prerokov vseh.

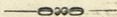
Silno so se togotili
In pognali velik hrup;
Vsi serditi vanj planili
In razlili vanj svoj strup;

Preč iz mesta ga peljali
In ga z kamnjem pobijali.
Mirno vzdigne on oči,
Dušo Kristusu zroči.

Vender, preden da življenje,
Kaj ljubezni v sercu ima!
Še poklekne, odpušenje
Prosi zanje iz serca;
Bog, ne števaj v greh jim tega,
Ker ne vidijo prav slega,
Kar storijo nad meno,
Daj jim srečo, Bog, za to.

Sveti Janez evangelist.

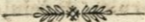
Učenc ljubezni, čisti cvet!
Časti te pesem moja;
De bi spolnila celi svet,
Svet Janez, slava tvoja!
Ljubezen tvojiga serca
In čistost tvojiga duha
Po vsim keršanstvu sluje,
Nebesa zveseljuje.

Zveličarjev si ljubljenc bil,
Tud sam nar bolj ga ljubil;
Sladkosti in britkosti pil,
Nikol ljubezni zgubil.

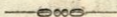
Za njim v terpenje se podal,
Pri njem zvesto pod križem stal,
Neločen hotel biti,
Tud kelh terpenja piti.

Ljubezen sveto oznanval,
Kjer si apostel hodil,
Ovce zgubljene si sklicval,
Ljubezni poln jih vodil.
Jim kazal vedno le v nebo,
Kjer gledal si skrivnost sveto:
Nevesto božjo blago,
Vojskvanje nje in zmago.

V ljubezni večni zdaj živiš,
V častitljivem kraljestvu,
Na desnem Jezusu sediš
V časti, miru posestvu;
Z Marijo ino Jezusam
Ko sin in brat kraljuješ tam,
Napolnjen vse sladkosti
V nebeški visokosti.

Cerkveno žegnanje.

Bog je duh, je brez telesa,
Ga povsod stvari časte;
Polne so ga vse nebesa,
Polna zemlja in morje;
Vender si je ta kraj zvolil,
De b' ga človek tukej molil,
De bi tukej ga častil,
In pomoč od tod dobil.

Tukej toraj Bog prebiva,
In dobrote nam deli,
Nam ga kaže vera živa,
De s' ne vid'jo ga oči.
Judje so ga scer častili,
In nevidniga molili;
V Sakramentu pa je res
Pravi, živi Bog z nebes.

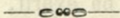
Tukej se Bog Sin daruje,
Za dolge vsiga sveta,
V jed se vernim dodeluje
De življenje večno da:
Se godé skrivnosti svéte,
So nebesa razodéte;
Hiša božja je ta kraj,
Vrata vsim v nebeški raj.

Hišo mojo vsi spoštujte!
Govori zato Gospod,
Se pred mano ponižujte,
Ker sim tukej in povsod.
Tù pred njega pokleknimo,
In ponižno ga prosimo,
De nas tukej posveti,
Naše duše nam živi.

Bog nebeški! v tvoji hiši
Te časti in prós' kristjan,
Ti njegove prošnje usliši,
De bo vselej tebi vdan;
Ker to hišo obiskuje,
V nji se tebi posvečuje,
Naj bo, kader mine svet,
V tvojo večno hišo vzet.

Novi mašnik I.

Glejte sreče, ko med nami
Novi mašnik dans stoji!
S posvečenimi rokami
Pervi Dar Bogu dari!

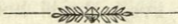
Z njim serce tud povzdiguje,
De bi milost sprosil nam,
Moli, in serčno zdihuje:
Bog, zanesi grešnikom.

Dans mu prvič odgernilo
Se med nami bo nebo,
Kruh in vino spremenilo
V živ'ga Jezusa se bo;
Njega, ki za odrešenje
Je na križu kri prelil,
Prvič v dušno bo življenje
Dans is svojih rok zavžil.

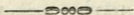
Pasti zvoljene ovčice,
Za pastirja zvoljen je,
Varvati, de jim dušice
Volk peklenški ne požre.
Tam bo žalostne sprejemal,
Jim veselje oznanval,
Tam zanikerne bo unemal,
K dobri mu jih napeljal.

Grešnike u greh vtopljene
Ljubeznivo bo svaril,
Serca njih že okamnjene
Z božjim strahom bo mečil;
Če nesrečni s prebritkostjo
Svoje grehe zapusté,
Bo navdajal jih s sladkostjo,
Z miram božjim njih sercé.

Večni Bog! sprejmi daritev,
Ktero pervikrat dari,
In usliši ti molitev,
Ktera v sercu mu gori;
Daj mu luč in moč učiti,
Milost mu obilno daj,
Daj z življenjem mu svetiti,
Priti z čedo v sveti raj.

Novi mašnik. II.

Novi mašnik, bod' pozdravljen!
Od Boga si nam poslan,
Za duhovnika postavljen,
Med pastirje zveste zbran.
Vodil boš zvesto ovčice,
Pasel jih z jedjo resnice;
Opominjal in učil,
Serčno prosil in svaril.

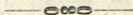
Prečastita tvoja služba!
Pridgar, mašnik, božji mož!
Z angelci bo tvoja družba,
Jezusov namestnik boš!
Boš opravljal, poln svetosti,
Vere nar svetejš' skrivnosti.
Jezusa boš ofroval,
Verne grehov odvezval.

Zdaj v svetišče veličastva
Božjiga na prvo grěš,
Vrata milosti bogastva
Sebi ino nam odprěš;
Jagnje božje v rokah nosiš,
Živim, mertvim milost prosiš,
Milost, spravo sprôsi nam
Pred dobrotnim Jezusam.

Kjer boš v svoji službi hodil,
Bog ti svojo milost daj,
De boš srečno duše vodil
K Jezusu, v nebeški raj.
On daj moč tvojim besedam,
De z naukam in razgledam
V zvesto čedo, kar želiš,
Duš obilno perdobiš.

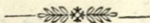
Pri škofovem obiskanji.

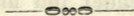
Blagor ljubljenim ovčicam
Svete čede Jezusa!
Ni se bati njih dušicam
Hudiga sovražnika!
Imajo pastirje prave,
Božje nadomestnike,
Jim ne manka paše zdrave;
So nesreč obvarvane.

Vikši naš pastir premili,
Ki zvesto za nas skerbi,
Pride k nam v ljubezni sili,
Ktera v sercu mu gori;
De bi v svojih ljubih sredi,
Kakor ljubljen Oče stal,
De bi svoji ljubi čedi
Apostolski žegen dal.

Ti skoz njega nas obiši,
Jezus, dobri naš pastir!
Njega svete želje usliši,
Daj nam žegen, daj svoj mir.
Z našim škofam vselej bodi,
Mu modrost, ljubezen daj,
De ovčice srečno vodi,
Jih pripelje v sveti raj.

Pred pridigo.

O Jezus, duša moja
Je žejna slišat' te
Ker le beseda tvoja
Resnica večna je;
Oznani nam povelje
Življenja večniga,
Besedo, k' nam veselje,
Neskončno srečo da.

Tvoj nauk nam tamôto
Duš naših rassvetli,
In pameti slepôto
Z resnico razjasni.
Slep človek sam od sebe
Ne ve, kaj je hudo,
In dobriga brez tebe
Spoznal nikol' ne bo.

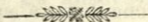
Beseda tvoja kaže
V nebesa pravo pot;
Če naša pamet laže,
Nas ona varje zmot.
Le ta daje spoznanje
De vidimo svetost.
Odvrača grešno djanje,
Podpira nam slabost.

Oh, ojstra je, boleča,
In dušo v živo skli,
Ognjena je, goreča;
Pa vender tud hladi;
Poterdi vero našo,
Oživlja jo povsod;
De nam dajaj to pašo,
Te prosimo, Gospod!

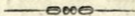
Je grešnik marskateri
V nesrečo sam goljfan,
Miru ne iše v veri
Tiči v dolgeh zaspan,

Ti k duši greš zaspani,
Ter grešnika zbudiš,
Mu praviš: grešnik vstani,
De večno ne zaspiš!

O de b' beseda tvoja
Ne utihnila nikdar,
O daj, de duša moja
Prejema ta tvoj dar;
Daj v križih, daj v skušnjavah,
V skerbah nam, Bog, ga daj,
Nas veseli v težavah
Nas pelje v sveti raj.

Nebesa.

Moj duh se povišuje,
Prot Bogu plameni,
Na kviško me vzdiguje,
'Z doline si želi;
Nad pota zvezd neznane,
Na nepreselni dom,
Kjer krone vrednim dane
Se razveselil bom.

Na zemlji me zmotnjave,
Tesnôbe, skerb moré,
Nemir, vojske kervave
Mi grizejo serce;
Tam pokoj sam prebiva,
Skončanje vsih britkost,
Tam duša mirno vživa
Obilnosti sladkost.

Utihnite, igrače!
Svetnjakov nôrski hrup!
Same popite, kače!
V medico zmešan strup.
Omotne veseljake
Zbujena kolje vest;
Kdor serčno zmaga spake,
Si gôr' miru je svest.

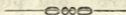
Le gôri se ozrite,
Objokane oči!
Solzé! nikar ne lite;
Terplenje že beži;
Še bliža se veselje
Prijazno, presladko,
Spolnilo serca želje
Bo vekomaj nebo.

Tam poje truma sveta
Zveličanih duhov,
V nezmerni dom sprejeta
Vsih rodov, vsih stanov.

Ljubezen jih edini,
Kraljuje krog in krog;
Nebeščanov družini
Je večna radost Bog.

Kristijanov dom.

Kje je kristjanov pravi dom?
Al' mar je tam, vas prašal bo,
Kjer draga mama ga zibala,
Ga pestvala, ga kuševala?
O ne, ne ne,
Kristjanov dom vse lepsi je.

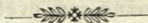
Kje je kristjanov pravi dom?
Al' mar je tam, vas prašal bom,
Kjer lica rožno mu cvetele,
Mladenču družbe serce grele?
O ne, ne ne,
Kristjanov dom vse lepši je.

Kje je kristjanov pravi dom?
Al' mar je tam, vas prašal bom,
Kjer bi imel blaga na kupe,
Veselje, slavo, zlate upe?
O ne, ne ne,
Kristjanov dom vse lepši je.

Kje je kristjanov pravi dom?
Morbiti tam, vas prašal bom,
Kjer mu roko nevesta dala
In cerkev zakon zavezala?
O ne, ne ne,
Kristjanov dom vse lepši je.

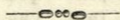
Kje je kristjanov pravi dom?
Saj vender tam, vas prašal bom,
Kjer „Miserere“ mu pojejo,
Ga v groba merzli dom zaprejo?
O ne, ne ne,
Kristjanov dom vse lepši je.

Kje je kristjanov pravi dom?
Veselo vam povedal bom:
Na verh svetov, v nebeški časti,
Kjer ni terplenja, joka, strasti;
Tam je, tam je, tam gori je,
Kristjanov dom v nebesih je.

Sveti večer.

(K strani 35.)

Na polnoči grede,
Potihnejo čede,
Okol' Betlehema pokojno leže.

Pastirji pojejo,

Pobožno rečejo:

O naj te, Zveličar, nebesa rosé!

Kak zvezde migljajo!

Prijazno igrajo,

In sijejo milost na grešno zemljo.

Pastirjem serčneje

Se petje ogreje:

O pridi, o pridi, odpret nam nebo!

Obda jih svetloba,

Nebeška blešoba,

In angel stermečim prijazno veli:

Na božje povelje

Vam znanim veselje;

Zveličar je rojen! tam v jaslih leži.

Lej, angelov truma!

Nebeškiga šuma,

Premiliga petja glas poje stvarem:

Čast v nebesnji slavi

Bogu na višavi!

Mir bodi pobožnim na zemlji ljudem!

Naudani z veseljam

Ne ubranjo se željam,

Tje v Betlehem hitro pastirji tekó.

In tam na kolenih,

Vsi v pesmih ognjenih

Zveličarju slavo in hvalo pojo.

Tud mi kristijani,
Z veseljem naudani,
Posnemat pastirce hitimo ta čas
Pred Njim pokleknimo,
Ponižno recimo:
O Jezušek mili, usmili se nas.

Kazalo.

	Stran
Jutrajna pesem	3
Večerna	4
Sveta maša	5
Sveta maša	11
Črna maša	14
Ofer	17
Zahvalna	19
Pri svetim Obhajilu I.	21
Pri svetem Obhajilu II.	23
Pri svetem Obhajilu III.	24
—————	
Adventna	25
V adventu	27
Sveti večer I.	28
Sveti večer II.	30
Sveti večer III.	32
Sveti večer IV.	33
Zadnji dan léta	35
Novo leto	37
Razglašenje Gospodovo I.	38
Razglašenje Gospodovo II.	39
Sladko Imé Jezus	41
Jezus	43
Svečnica I.	45

	Stran
Svečnica II.	46
Pôstna	47
Spokorna	49
Terplenje Jezusovo I.	51
Terplenje Jezusovo II.	53
Terplenje Jezusovo III.	56
Jezus na križi	60
Sveto rešnje Telo	62
Odrešenje sveta	64
Očitanje	67
Sveti križ	69
Jezus v grobu	70
Sv. križev pot	72
Počeseenje svetih peterih ran Jezusovih.	76
Velikonočna I.	77
Velikonočna II.	79
Velikonočna III.	81
Križev teden	82
Nebohod Jezusov	86
Binkošti	88
Sveta Trojica	89
Vera, upanje in ljubezen	91
Sveto rešnje Telo I.	94
Sveto rešnje Telo II.	96
Sveto rešnje Telo III.	97
Sveto rešnje Telo IV.	99
Pred sv. rešnim Telesam V.	100
Pred sv. rešnim Telesam VI.	101
Pred sv. rešnim Telesam VII.	102
Sveto Serce Jezusovo	103
—————	
Čisto spočetje Marie Device.	105
Mali Šmarin	106
Sladko imé Maria	108
Oznanenje Marije Device	109
Marije Device pesem	110
Žalostna Mati božja	111

	Stran
Žalostna Mati božja	114
Nebovzetje Marije Device	115
Maria, duhovna roža	117
Čast Marije I.	118
Čast Marije II.	120
Čast Marije III.	121
Čast Marije IV.	122
Čast Marije V.	122
Čast Marije VI.	124
Čast Marije	125
Čast Marije	126
Na Šmarni gôri	128
Svet rožni kranc	130

Sveta Neža	134
Sveti Blaž	136
Sveti Jožef	138
Sveti Juri	139
Sveti Kancijan	140
Sveti Vid	142
Sveti Alojzij	143
Sveti Janez Kerstnik	145
Sveta Peter in Paul	147
Sveti Peter	148
Sveti Paul	150
Sveta Margareta	151
Sveti Jakob véliki	153
Sveta Ana I.	154
Sveta Ana II.	156
Sveti Lavrenc	158
Sveti Rok	158
Sveti Rok	161
Sveti Jernej	163
Sveti Mihael	165
Angel varh	167
Angel varh	168
Svetimu Francišku Seraf.	170

	Stran
Vsi svetniki	172
Vernih duš dan	174
Sveti Lenart	176
Sveti Martin	178
Sveta Katarina mart.	179
Sveti Andrej	181
Sveta Barbara	183
Sveti Miklavž I.	185
Sveti Miklavž II.	186
Sveti Štefan	188
Sveti Janez evangelist	190

Cerkveno žegnanje	192
Nov mašnik I.	193
Novi mašnik II.	195
Pri škofovem obiskanji	196
Pred pridigo	197
Nebesa	199
Kristijanov dom	201
Sveti večer	202

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

C08155 #

00000075185

